

AZ ŐRTORONY

és Krisztus jelenlétének hírnöke

Digyázo! meddig még az őj?
Ésaiás 21:11.

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
(Hungarian Edition)

Vychází měsíčně v Praze IX.,
Podviňi 184.
Monthly, May 1938
Revista lunara — Anul 25
Havi folyóirat 25. évf.
9—10 szám
1938 május 15

TARTALOM

* Az Ő „műve” és „cselekedete” (Folytatása V. rész)	66
Az Ő „műve” és „cselekedete” VI. rész	67
Az Ő „műve” és „cselekedete” VII. rész	76

Ti vagytok az én tanuim,
szól JEHOVA,
hogy Jsten vagyok
Esaiás 43:12

Entered as Second Class Matter April 24th, 1929, at Brooklyn, N. Y., Postoffice under the Act of March 3rd 1879. (Sec. 397, P. L. and 84)

Vyplácenti novin. zn. povoleno řed. p. a t. 3. list. 1937 č. 281900/IIIa 1937 — Dohládael pošt. úř. Praha 79.
Kč 2.—

Made in Czechoslovakia

AZ ÖRTORONY

és Krisztus jelenlétének hírnöke

25. évfolyam

1938 május 15

9—10 szám

Az Ő „műve” és „cselekedete”

(Folytatás V. rész)

„Az üzenet terjedelmes és határozott s így hangzik: „Itasd meg vele mindama nemzeteket, amelyekhez én küldelek téged.” Miért mindeneknek? Mert a Sátán igényt tart a világ összes országaira és azok dicsőségére, s azok mindenike részét képezik az ő szervezetének. Így ezek mindenike különböző alosztályaikkal együtt ellenségei Istennek, aki most mindeniket megtalálja és megsemmisíti. „Megtalálja kezéd minden ellenségedet; jobbold megtalálja gyűlölszédet.” — 21. Zsoltár 9.

„Megjegyezendő, hogy a Jeremiás által előárnyékolta Jehova tanuinak most nincs megengedve, hogy valamelyik néppel vagy nemzettel kivételt tegyenek, azokat kikérüljék vagy kimentsek. Jehova tanui kötelesek a mindenható Isten üzenetét úgy hirdetni, amint az meg lett írva. A „kereszténység” vallásoskodói csodálkoznak és nagyon meg vannak sértve, mert Jehova tanui nem csupán egy vallást vagy egyházrendszert, hanem az összes vallásokat és vallásrendszereket ördöginek s így hamisnak és istengyalázónak bélyegeznek. Jehova tanui mindenféle szervezetre való tekintet nélkül kell hirdessék az üzenetet. Mindezek a csoportok „szájjal közelednek Istenhez, de szívből nem ragaszkodnak sem Istenhez sem az ő királyságához”. Ezek mind részét képezik ennek a világnak s így a Sátán szervezetének, amely Jehova Isten nevének a meggyalázására van használva. Mivel az Ő üzenete nyilvánosan van hirdetve, a vallásoskodók dühöngve ordítanak és így kiabálnak: „Jehova tanui azt állítják, hogy az övéket kivéve minden vallás fonák.” Azonban a valóságban Jehova tanuinak semmiféle vallásuk nincsen. Ők teljesen és szilárdan a Mindenható Igéjére támaszkodnak és Jézusnak s az apostolok Szentírásban foglalt mértékadó szavaira hivatkoznak, miszerint a vallás az ördögtől van és az a célja, hogy Isten Igéjét erőtelenné tegye. A vallásvezérek, de különösen a római kat. hierarchia Jehova tanuit beképzeltnek, fanatikusoknak és békerontóknak bélyegezik. Jehova tanui végeredményben a mindenható Isten üzenetét hirdetik s ezért semminemű tiszteletet nem igényelnek maguknak. Jehova tanui egyáltalán nem tudják kényszeríteni a „kereszténységet” a pohár tartalmának a kiívására; ezek közlik a „kereszténységgel” az üzenetet és értesítik Isten feltett szándékáról. Jeremiás nem tudta megítálni az összes nemzeteket; mindazáltal felkínálta a poharat a tartalmával, és Jehova kényszerítette, hogy igyanak azok, akinek át lett nyújtva. Ugyanez a helyzet ma is. Jehova tanui figyelmeztetik az embereket és a nemzeteket Isten próféta üzenetére, és a mindenható Isten az, aki őket kényszeríti az ő harag-poharának a kiírására. A mai kötelessége Jehova tanuinak tehát világos, és pontos összhangban van Jézusnak hozzájuk intézett parancsaival, amely következőképp hangzik: „Először az Isten országa ez evangéliuma kell hirdettessék az egész világon min-

den népnek biznyságul; azután jö el a vég.” — Máté 24 : 14; van Ess ford. szerint.

„Jehova nagy Profétája, Krisztus Jézus ezt a parancsot a mindenható Istentől nyert megbízás alapján adta ki. És meg van írva: „Lészen pedig, hogy minden lélek, valamely nem hallgatandó arra a prófétára, ki lesz írva a nép közül.” (Csel. 3 : 23) Jehova tanuinak és szolgálóinak tehát nincs választásuk; Jehova parancsainak kell engedelmeskedniük, és annak eselekvése gyönyörűség számukra. Senki sem szolgálhat más helyett, hanem Jehova tanuinak mindenike maga kell elvégezze a maga részét.

„A vallásoskodók, különösen a római kat. hierarchia most dühöngenek Jehova tanui ellen és elkeseredetten próbálják megakadályozni Isten szolgáit a Legfelségsőbb parancsainak a további cselekvésében. De semmilyen hatalom nem képes megakadályozni ezt az üzenetet és Isten feltett szándékának a keresztül vitelét. Jehova Isten megmondotta Jeremiásnak (és ez most Jehova tanuinak szól), hogy mit kell tegyenek és mi következik azután, s mit lesznek kénytelenek tenni a nemzetek is: „Hogy igyanak, részegüljenek meg és bolondoskodjanak a fegyver miatt, amelyet én közéjük hecsátok.” — Jeremiás 25 : 16.

„A vallásoskodók most nem kerülhetik el az „írást”, még ha az igazságot kisugárzó rádióleadóktól meg is vonják az engedélyt, más rádióleadók tulajdonosaira és vezetőire pedig nyomást gyakorolnak és arra kényszerítik, hogy Isten üzenetének a kisugárzását beszüntessék, vagy más drasztikus eszközöz nyuljanak az igazság üzenetének a megakadályozására. A római kat. hierarchia most mindenféle törvényeket és rendeleteket bocsátanak ki és igazságtalan módon használják azzal a szándékkal, hogy a népet megakadályozzák az igazság megismerésében. Megkísérelik, hogy a mindenható Isten üzenetének a hangszoros felszereléssel való hirdetését is beszüntessék. Hogy a szólás szabadságát megszüntessék és az Isten Igéje üzenetét nyomtatott formában különböző országokba többé ne engedjék be, új törvényeket alkottak, amelyeket szigorúan végrehajtanak. Törvényeket alkotnak, hogy Jehova tanuit megakadályozzák házról-házra járni és Isten országát prédikálni. Súlyos bírságokkal és börtönnel büntetnek hívó férfiakat és nőket, akik továbbra is körül járnak és hirdetik az üzenetet, amelynek hirdetését nekik a Mindenható parancsolta meg. De az Ő üzenetének az elayomására vonatkozó minden kegyetlen, istentelen és ravasz törekvésük csődöt fog mondani, annak hirdetését nem tudják beszüntetni, sem nem tudják kikérülni a „kereszténység” népel és „nagyjai” a pohár kiírását; mert Jehova megmondotta: „Igyanak, dühösködjének meg és bolondoskodjanak.” Ezek máris nagyon dühösködnek. Nem csupán haragszanak azokra, akik nekik az Ő üzenetét el-

víszik, hanem embertelenül meg vannak részegülve, dühösekké lettek, mint egy tajtékzó veszett kutya, és mindenkit meg akarnak „harapni”, aki őket Isten üzenetével felkeresi. Jehova azt mondja, hogy igyanak „a fegyver miatt, amelyet közéjük küldök.” Ez azt mutatja, hogy a harag-bor egyelő jelentőségű 1. a „lélek kardjával, ami az Isten ígéje” és Jehova harag-üzenetét kifejezésre juttatja, és 2. a megsemmisítő ítélet kardjával, amelyet Krisztus Jézus az armageddoni csatában fog megsuhogtatni. A „bor a pohárban” és a „kard” együtt előárnyékolják azt, ami Isten akaratát képezi Armageddon előtt és alatt. Az ő akaratát keresztül kell vitessék.

Jeremiás jóvendölésének az a része teljesen összhangban van az Urnak Abdiás 1: 1-ben feljegyzett szavaival: „Keljetek fel és támadjunk reá haddal!” Akik valóban az Úr oldalán állnak és Istent és az ő királyságát szeretik, kétségek között lehetnek most affelől, hogy mi a hűségesek mostani kötelessége? Jehova Isten ideje elérkezett, amidőn nevét az egész földön hirdetni kell, s ez meg kell történnjen és be kell fejeztessék, mi-

előtt a Legfelségesebb az ő mindenekfeletti hatalmát megmutatja. — Mózes II. 9: 10.

Ha azt találjuk, hogy Jeremiás elhalasztotta a munkát és elhatározta, hogy egy alkalmasabb időt vár ki a „pohár” által ábrázolt üzenet átnyújtására, akkor azt következtethetjük, hogy Jehova mostani tanúi szintén jogosultak a munkát elhalasztani, míg kedvezőbb alkalom vagy idő kínálkozik, Isten üzenetét úgy hirdetni, amint ő megparancsolta. Hogy eszelekedett Jeremiás? És mit kell tenniük most Jehova hí tanúi?

Tanulmánykérdések

- 41, 42. Hogyan tekintik a pohár tartalmát azok, akikhez küldetett? Telt mi a nyilvánvaló következtetés és kiváltságuk ma Jehova tanúinak? Mindenki maga viseli a felelősséget, vagy pedig egyik a másikét?
- 43, 44. Mit tartalmaz a pohár? Milyen uton kísérolik meg a vallásoskodók a pohár tartalmának a „kiirtését”?
- 45, 46. Miután tehát Jehova az ő próféciáját feltárta és ókori szolgálói által példát mutatott a hűsége vonatkozáslag, mit eszeleksenek mindazok, akik az Úr oldalán állnak és Istent és az ő királyságát szeretik?

(Angol W. 1937 november 1.)

Az Ő „műve” és „cselekedete”

VI. rész

„Amint Silóval cselekedtem.” — Jeremiás 7: 14.

Jehova gyűlöli a gonoszokat. „Amint írva van: Jákobot szerettem, Ezsaut pedig gyűlöltem.” (Róma 9: 13) Ez nem azt jelenti, hogy Isten Ezsaut valahit, Jákobot azonban nagyon szerette. „Jákob” azokat képbezi, akik hűségesen szolgálják Jehovát, míg Ezsaut azokat, akik nyereszkevelésből örökg-vallást gyakorolnak; s Jehova gyűlöli ezt az osztályt, mivel az ehhez tartozók mindenike az örögd oldalon áll. A földön azok az emberek a leginkább büntetésre méltók, akik magukat Isten szolgálóinak vallják, a valóságban azonban mindentelán gyalázatot zudítanak Isten névére és súlyos büntetéseket szabnak ki Isten szolgálóra, mert azok hűségesen szolgálják Istent. Azáltal, hogy Isten szolgálói az Istenhez való ragaszkodásuk miatt üldözötést szenvednek, megpróbáltatásnak válnak kitéve, amely próba — ha hűségesen kiállják — az igazak javára fog szolgálni. „Jehova az igazat megpróbálja, a gonoszt pedig, az álnokság (más ford. szerint: az erőszakosság) kedvelőjét, gyűlöli az ő lelke.” (11. Zsoltár 5; Róma 8: 28) Gonosztévők és az erőszakosság kedvelői különösen a vallásoskodók, akik Isten törvényével ellentétben erőszakosságot eszeleksenek. A római kat. hierarchia vezető szerepet játszik a törvénytelenek között s ezért a gonoszok között a legrosszabb. Ez a gonosz rendszer fennhőző és istengyalázó módon azt állítja magáról, hogy Isten és Krisztus földi helytartója, míg ezalatt a család őrügy alatt tovább folytatja istentelen cselekedeteit gonosz hatalma megvalósítására. Jehova meghatározta azt a napot, midőn ennek a gonosz társaságnak megfizet, s úgy látszik, hogy az ellenük való haragja kifejezésére az idő nagyon közel van. Az a tény, hogy Isten most feltárja népe előtt a gonoszokra vonatkozó feltett szándékát és kimutatja népe előtt, hogy a vallásoskodók állanak a gonosztévők élén, meggyőző bizonyítéka annak, hogy nagyon közel van az idő, amidőn Isten kifejezésre juttatja a gonoszok feletti hatalmát.

Jehova egy látomásban jelentette be Jeremiásnak a gonoszokra vonatkozó feltett szándékát, és próféciájával egy szerepet játszott le ennek a képnek a megvilágítására. „Es elvevém a pohárt Jehova kezéből, és

megítatám mindama nemzeteket, akikhez küldö engem Jehova.” (Jer. 25: 17) Jeremiás azután eljátszotta ezt a képletes színjátékot vagy abban egy szerepet, amelyvel előárnyékolta azt, amit most a Jeremiás által példázottak kell eszelekedjenek. Amit Jeremiás eszelekedett, nem volt könnyű feladat. Mindazáltal ő nem utasította vissza, mert az nehéz volt. Jeremiásnak Jehovától nyert megbízása megkövetelte, hogy a reá ruházott köteleltséget hűségesen teljesítse. Ez Istentől kiált munká volt. Jeremiás teljesea tisztában volt a kora papsága szellemi állapotával, és tudta, hogy a feladatának a teljesítése a vallásoskodók részéről súlyos következményeket von maga után. De örömteljes szolgálat volt a teljesea Isten akaratával összhangban végezte. Jeremiás megtudta, hogy az Úr öröme az ő erőssége. S ez az öröm kárpótolta mindazokkal a kellemetlenségekkel és fájdalmakkal szemben, amelyekkel össze volt kötve a reabizott feladat teljesítése. Mit árnyékol az elő? Pontosan azt, aminek a cselekvése most az Úr tanúira bízott s amit nekik teljesíteniük kell. Ha most a marakk a régen alkotott, kellemetlen állapotokat előárnyékoló képet tanulmányozza és összehasonlítja azokkal a kegyetlen üldözésekkel, amelyeket közülük sokan, különösen a németországi és new-jersey hűségesek elszenvedtek, akkor nagyon jól tudja, hogy az előtte álló feladat nem könnyű. De az útjában álló bajok egyáltalán nem képesek feltartoztatni a reabizottak teljesítésében. Az igazak, hívők és buzgók nem pazarolják el a makuk és mások idejét levéllásra és arról való kérdőzködésre, hogy mi a teendő. Az Úrtól megkapták a parancsot és utasítást; felismerők köteleltségüket, s annak teljesítésére igyekeznek. Jó nekik, hogy tudják! Egyeseknek az Úr népe közül most nincs meg a szabadsága, hogy másokkal levelezen. Nincs megengedve nekik, hogy a Társulat iratait, különösen az „Örtornyot” beszeressék. De ők táplálkoztak Isten ígőjével és így tudják, hogy Isten mit parancsolt a hűségeseknek, s ezt szorgalmasan eszelelszik is, mégha az életükbe kerülne is. Ezek nem írnak hosszú leveleket a hivatalhoz, mondván: „En megütköztem ezen a magyarázaton, s szeret-

nék egy engem kielégítő feleletet kapni red." Aki ilyen-nivel foglalkozik s ezáltal a maga és mások idejét pazarolja, nem tarthat lépést az Úr seregével. Az ilyenek nem állanak meg a megpróbáltatásban és nem fognak mindvégig kitartani. Ma senkisémet menthető, aki idejét elpazarolja s nem tevékenykedik, hanem azon a kérdéscen rágódik, hogy vajjon az Úr Jézus megjelent és a templomában van vagy nincs s vajjon az apostolok és a hí szentek feltámadtak vagy sem. Ezek a kérdések már régen meg lettek oldva, s a hűségesek most látják, hogy kötelesség vár teljesítésre, és örömük telik ennek a kötelességnek az Úr ereje által való teljesítésében. Ez szolgáljon válaszul az ilyen fajta levelekre, amelyekben felkérnek, hogy az Őrtornyot oly kérdések megválaszolására használjuk, amely kérdésekre már régen világos felelet lett adva. Az Úr hadserege Krisztus Jézus parancsnoksága alatt előretör. Nincs időnk a szörszálhasogatásra. Kötelességünk az Úrra hallgatni, különösen, ha a parancsai annyira világosak és határozottak. A jövődöléseknek a népe előtt való feltárásával most azt előzta, hogy az első sorban küzdők bátorságot és erőt merítsenek a habozás nélküli előnyomulásra.

* Az Úrnak Jeremiáshoz intézett parancsa így szól: „Itasd meg vele az összes nemzeteket“, akikhez az Úr elküldötte őt; és ezt meg is cselekedte. Szimbolikus vagy képletes módon ösztönözte az embereket, hogy igyanak. Ezzel a cselekedetével egy képet kellett alakítson annak előárnyékolására, ami az utolsó napokban, illetve Jehova napján lejátszódik. A feljegyzés nem mutatja, hogy Jeremiás Júdát és Jeruzsálemet elhagyta- és az említett nemzetekhez utazott vonla, sem azt, hogy küldönceket küldött volna az illető nemzetekhez a pohár átnyújtására. A Jeremiás jövődölésének 27. részében levő feljegyzés azt mutatja, hogy Jeremiás igénybe vette Edom, Moab, Ammon, Tirusz és Szidon éppen jelenlévő követéit vagy képviselőit s a „poharat“ ezekkel küldte el, vagy hogy a pohár tartalmát velük, mint az illető országok vagy kormányok hivatalos képviselőivel itatta meg. Jeremiás az Úr írásos kijelentését vagy üzenetét Serája szállásmester által is elküldötte, akit Sedekiás király Babilonba rendelt ki. Jeremiás utasította Seráját, hogy olvassa el mindazt, ami Babilon pusztulására vonatkozólag egy könyvben feljegyeztetett s annak felolvasása után kösse egy köré és dobja az Eufrátes folyóba, ezáltal előrejelvezvén, hogy mi következik Babilonra. (Jeremiás 51:59-64) A Jeremiás által alakított kép mindenestre teljes volt és azt mutatta, hogyan van eljuttatva Jehova figyelmeztetése egyik vagy másik formában a világ összes nemzetéhez. A jelenkorra Jehova a rádiót szerezte, amelynek a segítségével a királyság üzenete majdnem a világ összes nemzetének el lett juttatva. Ezáltal az emberiség figyelmeztetve és értesítve lett, hogy a Sátán világa meg lesz semmisítve és Krisztus Jézus fog igazságban uralkodni. Jehova gondoskodott hangszóró berendezésekről is, amelyek segítségével az üzenet szóval és más módon hirdettetik a föld különböző vidékein. Ehhez jön még, hogy Jehova tanúi az üzenetet nyomtatott formában nem kevesebb mint hetvenöt különböző nyelven és dialektusban még ennél több államban hirdetik. Az Egyesült Államokban majdnem az összes nemzetekhez tartozó egyének élnek, s ezek valamilyen formában érintkezésbe kerültek Jehova üzenetével. Jehova tanúi az Úr parancsaival összhangban bizottságot tettek a nemzeteknek, és tovább kell folytassák az üzenetnek a megparancsolt módon való hirdetését. Ha aztán ez a munka befejezést nyert, akkor Jézus kijelentése szerint minden ilék legnagyobb nyomorisága szakad a nemzetekre. (Máté 24:14, 21) Jehova üzenete napjainkban a római

kat. hierarchia számára annyira keserű lett, hogy ez a gonosz rendszer minden lehetőséget megragad Isten igazsága elfojtására.

Katolikus akció

* Az általánosan mint Nagybritánia gyarmatainak ismert brit külterületeken a római kat. hierarchia törvényeket fogadtat el, amelyek megtiltják, hogy az Isten országáról szóló üzenetet nyomtatott formában azokba az országokba vigyék. Ez az öröki vallásrendszer annyira vakmerő lett, hogy a sajtójában közhirre teszi, hogy minden hatalmát és befolyását ilyen törvények kiadására és keresztvitelére fogja felhasználni. Már ez önmagában világos bevallása annak, hogy a római kat. hierarchia papsága figyelmeztetésben részesült, és sohase mentegetődzhetik azzal, hogy nem volt figyelmeztetve Istennek az ő megsemmisítésére vonatkozó feltezt szándékára.

* Az Egyesült Államokban, amely hosszú időn keresztül mint a szólás-szabadság hazája volt ismeretes, a római kat. hierarchia képes volt arra, hogy a rádiólelőket, hírlapokat és a hirdetés más eszközöket guzba kösse s így az Isten országa üzenetének szabad, szelcsköri hirdetését megakadályozza. Ezt azzal az ürügyel teszi, hogy az Isten országáról szóló üzenet „sérti a vallásos érzésüket“, vizsályt szerez a nép között és azért el kell tiltani. Egyszersmint a római kat. hierarchia szervezet nagy heréi és politikai eszközeik, akiket sikerült bejuttatni különböző hivatalokba, vonakodás nélkül és akadálytalanul vádolják az amerikai legfelsőbb bíróság tagjait, mert ez a bíróság nem akar engedni a hierarchia félrevezető politikai befolyásának. A hierarchia ezzel is elismeri, hogy a figyelmeztetést halotta s az a legérzékenyebben érintette; s így sohases mentegetődzhetnek tudatlansággal és azzal, hogy nem tudták Isten mit készül ellenük cselekedni. A mondottak olvasásakor vegye tudomásul a hierarchia és képviselői, hogy Isten üzenetének hirdettetni kell, s hogy nincs hatalmukban feltartoztatni Jehova feltevtvégrehajtójának az eljövételét, aki istentelen szervezetiükön végrehajtja Jehova régen megírott ítéletét.

* Jehova tanúi nem kísérleteznek a világ megtérítésével, sem nem üznek propagandát vagy folytatnak oly fanatikus hirdetési módot, amely arra igyekszik, hogy vizsályt keltsenek, amint azt a hierarchia papsága joggatlanul állítja. Jehova tanúi engedelmeskednek Istennek a igazság hirdetésére vonatkozó parancsainak. Vegyék tudomásul ezt a tényállást a jónkaratú, becsilletes és színté emberek, engedelmeskedjenek Isten igéjének és ne hallgassanak a római katolikus papság és szövetségeseinek az Úr képviselői ellen intézett gonosz és hamis vádjaira.

Először a vallásoskodók

* Az Isten parancsára Jeremiás által lejátszott dráma prófétai része megmutatja, hogy először hol kell átnyújtani a poharat, midőn így szól: „Jeruzsálemet és Júda városait, az ő királyait és fejedelméit, hogy pusztasággá, csudává, szörnyüségé és átokká tegyem őket, amint e mai napon van.“ — Jeremiás 25:18.

* Jeruzsálem és Júda városai, a királyok és mások akkor Isten népének vallották magukat. Ezek a mostani „kereszténység“ vallásoskodók, a papságot és másokat árnyékoltak elő, akik azt állítják, hogy mint az Úr népe isteni jog alapján uralkodnak a világon. A papság, a lelkészek, pródikátorok és tenyésztők, hivatásos képviselői a zsidó vallásnak magukat Isten szolgálóinak és az Isten ígérete szerinti Ábrahám magvának vallották.

Kötve voltak a Mózes útján kötött törvényszövetség ítézkedéseire és az engedelmisség és hűség szövetség által is a Úr lekötöztetettjei voltak (Mózes V. 29: 1—14); úgyszintén az élet szentségére vonatkozó örök szövetség rendelkezéseinek a megtartására is kötelezve voltak. (Mózes I. 9: 1—17) Azonban az örök-vallás hálózába kerültek, mind megtörték ezeket a szövetségeket és kiérdemelték a pusztulást. (Róma 1: 31, 32) Vörhűnt követtek el, s így nem volt menekülés számukra. Mit árnyékolnak elő? A tények minden kétséget kizáróan világosan mutatják, hogy a római kat. hierarchiát és szövetségeseit, a „kereszténység” uralkodóit és nemzeteit árnyékolják elő. Senki se próbálja tagadni a tényállást, hogy a római kat. hierarchia magát Isten és Krisztus egyedüli igaz földi képviselőjének vagy helytartójának állítja. Ez a szentegyetlen vallás-társaság befolyást gyakorol a nemzetek politikai uralkodóira és arra ösztönzi őket, hogy közreműködjenek a hierarchiával Isten nevének a meggyalázásában. Mindezeknek nincs semmi mentesítője. Nyomatékosan figyelmeztetve lettek. Ezek a vallásoskodók és társaik mind keresztényeknek vallják magukat s így hallgatólagosan elismert szövetségben állnak a mindenható Isten parancsainak való engedelmessegre. Igényt tartanak arra, hogy Krisztus Jézus követőinek tekintessenek, s ezért kötelesek engedelmeskedni a Mózes által előárnyékoltnak. (Csel. 3: 22, 23) Kötelezve vannak az élet szentsége érdekében kötött örök szövetség rendelkezéseinek a betartására is. Ezek megtörték a szövetségeket azáltal, hogy a más teremtmények jogaira és szabadságára való tekintet nélkül euhervert ontottak. Isten szövetségével ellentétben az állatok gonosz és kíméletlen lemészárlására adják magukat. Ezek szövetség szegők s azért méltók a halálra.

* Hogyan viselkednek a római kat. hierarchia tagjai? Ők Jézus képviselőinek vallják magukat, de egyáltalán nem hasonlítanak Jézusra; mert ő szelíd és szívből alázatos volt és pontosan a Mindenható parancsaihoz tartotta magát. Ők pedig emberi hagyományokat követnek és erőteljes teszik Isten ígjét. Teljesen távol a szelíd és alázatos Jézus által követett úttól, a római kat. hierarchia tagjai, különösen a kardinálisok és püspökök; csipkefüggönyökbe öltöznek, csipkés „nadrágot” vagy kötényt, ragyogó cifraszíjakat és különleges süvegeket hordanak, jámbor és szenteskedő ábrázattal járnak körül, holott mindenki tudja róluk, hogy a valaha a földet sújtó legromlottabb bandát alkotják s a leggyalázatosabb hiszékenykerftést vagy palifogást űzik, amelyet valaha az emberiség elkövetett. Ezek a férfiak a római kat. hierarchia élén csufolkodók. Fennhájzó szavakkal dicsekedik önmagukat, megvető és gögös ábrázattal és tartással parancsolják a népek, hogy az ő önző kívánságaikat cselekedje, mégpedig a nép jogainak teljes figyelmen kívül hagyásával. A hierarchia teljesen jogtalanul magának tulajdonítja a hatalmat és illetékességet arra, hogy a népek előírja, mit kell és mit nem szabad olvasnia, mikor és hova kell elmenjen, mit cselekedjen és mit hallgasson és mit nem szabad meghallgatnia. Megkíséreltik, hogy a „kereszténység” országában mindent ellenőrizzenek és mindent uralmuk alá hajtsanak. Annnyira érvényesítik befolyásukat a politikai és bírói elemeken, hogy a hierarchia lett a tulajdonképpen hatalom a „kereszténység” nemzetain uralkodó trónok mögött.

¹⁰ Jehova most így szól ehöz a gonosz és istentelen vallás-szervezethez prófétája által: „Ezért halljátok az Úrnak beszédét, csúfolt férfiak, akik uralkodtok a népen, amely Jeruzsálemben (az ellenképben a „kereszténységben”) lakik.” (Esaías 28: 14) Jehovának ezek a szavai kétségtől a hierarchiára vonatkoznak. Ezek az,

amely így szól: „A mi szervezettünk sérthetetlen; még a pokol se vehet rajtunk diadalmat.” Ezért mondja neki az Úr: „Mert így szóltok: Frigyet kötöttünk a halállal, a sírral meg szövetséget csináltunk: az ostorozó áradat ha jő, nem ér el minket; mert a hazugságot vilásgörögünk oltalmunkul és esalásban rejtezőnk el” ... „Az ostorozó áradat ha eljő, eltapod titeket.” (Esaías 28: 15, 18) A „kereszténység” ezen uralkodó társaságának az Úr utasítása szerint el kell juttatni a poharat, s először az kell kiugya a pohárból az ő haragját.

¹¹ Mi a célja, hogy kényszerítve legyenek a pohárból való ivásra? Jehova így felel: „Hogy pusztasággá, esúdává, szörnyűséggé és átokká tegyem őket.” A „kereszténység” ezen tömegével kezdi meg Jehova a „hallatlan dolgot”, s ez a hierarchia összes támogatóinak és összes halebáinak szokatlanul tűnik, s így fognak szólani: „Mennyire szokatlan, hogy Isten egy oly szervezettel meglátogat, amely évszázadokon keresztül az ő nevével szolgált!” De ez a szervezet a vallásnak üzleti célból való gyakorlásával istenyalázó módon visznél Isten nevével. Isten a véget előre ismerte, s tetszett neki az akkor még nem létező dolgokról mint megtörténtekről beszélni. (Róma 4: 17) Ezért mondja Jehova a jövődőlés szerint, hogy a „kereszténységre” ezt az átkot hqzza, „amint e mai napon van”.

¹² A Jeremiás által bemutatott kép azt mutatja, hogy ez akkor teljeseedik be, ha Jehova megkezdi „hallatlan dolgot” a „kereszténységen”. Jeremiás ezt a képet Jeruzsálem eleste előtt tizennyole évvel mutatta be. Ő hit-tal látta meg azt, amit Isten Jeruzsálemre szándékszik hozni, ezt elhitte és nem szögyelte Isten feltett szándékát nyíltan hirdetni. Noha a jövődőlés Jeruzsálem elesésével kicsinyben beteljesedett, mindazáltal Jehova napján, illetve korunkban a „kereszténységen” teljesen be fog teljeseadni. Isten prófétájának az üzenete a zsidó vallásoskodókat gyalázat- és gúny tárgyává tette; s ma az Istenben és Krisztusban hívő becsületes katolikusok és nemkatolikusok csak megvetéssel és gúnyal gondolnak a csaló római kat. hierarchiára, amely a vallást önző nyereséghől gyakorolja. Jehova Isten üzenete, amely a Szentírásban feljegyezett és most hirdettetik, jégesőhöz hasonlít, s az Úr így szól: „Jég söpri el a hazugság oltalmát, és vizek (igazság) ragadják el a rejteket.” (Esaías 28: 17) Az álszent római kat. hierarchia és ezt a rendszert támogató más vallásoskodók kétségűnése és rendkívüli romlottsága most fel van tárva, hogy azt a becsületes emberek a helyes megvilágításban láthassák. A „kereszténység”, illetve a magukat keresztényeknek valló képmutató vallásoskodók Jehova határozott kijelentése szerint az elsők lesznek, akiknek az ő haragja borából inniuk kell.

Mi következik azután?

¹³ Ama tény, hogy Jehova „hallatlan dolga”, illetve a mindenható Isten nagy napjának a csatája a „kereszténység” vallásoskodóinak a kiirtásával kezdődik, nem azt jelenti, hogy azután aztán egy ideig megint bizonyígtetés következik a „nagy sokaság” összegyűjtése végett. Ellenkezőleg, a Szentírás azt mutatja, hogy a bizonyígtetés még a nagy nyomorúság bekövetkezése előtt be kell fejeztessék. (Máté 24: 14, 21) Ha a vén „parázna” elpusztul, egyesek sírni és jajgatni fognak, s ezek között a jajveszékélők között lesznek különösen azok, akik a római kat. rendszer és szövetségeseinek a vallásából hasznot húztak. Miért fognak jajveszékélni? Mert meg fogják érteni, hogy a sor most rájuk következik; s ezt a jövődőlés következő kijelentése mutatja: „Farádot, Egyiptom királyát, az ő szolgálóit és fejedelméit és egész népét.” — Jeremiás 25: 19.

"A nagy gonosztvők (ezeket árnyékolta elő Egyiptom uralkodója) és kegyetlen, önző zsoldosai (Etiópiások), a gyilkosságok pártolói és tenyésztett gyilkosok, a rendőrség, hadsereg és haditengerészet, valamint a lelkiismeretlen politikások, akik mind részét képezik a nagy világ-szervezetnek, ezek mind fenéig kell őrítsék a „poharat”. Ezek az Egyiptom által előárnyékolta uralkodók a világban. A „szervezett vallás” nemcsupán barátja volt — és az ma is — a világ politikai és militarisztikus elemének, hanem a segítségükre támaszkodott a vallásmanőver keresztélvitelénél és a ceremóniák gyakorlásánál, miáltal a népet elvakították. A vallásoskodók, különösen a papok és más lelkészek, Egyiptomhoz fordultak segítségért, amint Ésaiás próféta (30:2) leírja, és elfordultak Jehova Istentől és királyától, éppen mint Jeruzsálem királyai. Jojakim és Sedékiás tették annakidején. Amidőn a vallásoskodók vagy hivatásos vallásoskodók Egyiptomra, a világra, támaszkodnak, éppen olyan, mintha egy megtört nádszálba kapaszkodnának: „Imé te a megtört nádszálba bízol, Egyiptomban, melyre aki támaszkodik, tenyerébe megy és átfúrja azt: ilyen Faraó, Egyiptom királya, minden bennük bizoknak.” — Ésaiás 38:6.

"Jeremiás jövendölésében; a 25. részben és különösen a 46. és 51. részekben Jeruzsálem után Egyiptom következik sorra. Ezt mutatják más jövendölések kijelentései is, vagyis (Ezékiel 32:1—32): „Itt van Edom királyával és minden fejedelmével, kik vették erőségükben a fegyverrel megölettekhez, ők a körülmételetlenekkel fekszenek s azokkal, akik a sírgödörbe szálltak. Ott vannak észak uralkodói mindnyájan és minden sídoni, akik alászálltak a megölettekkel, rettenetes voltukban, erőségükben megszegyenülve; és fekszenek körülmételetlenül a fegyverrel megölettek mellett, és viselik gyalázatukat a sírgödörbe szálltak között. Ezeket látni fogja a Faraó, és megvizsgálódik minden sokasága felől: fegyverrel ölettek meg a Faraó és minden ő serege, ezt mondja az Úr, Jehova.” (Esaías 19:1—22; Zakariás 14:18, 19) Mindezek a jövendölések támogatják azt a következtetést, hogy a vallásrendszerek, a vón „parázna” pusztulása után a hüntetés kiterjed az istentelen elemekre, illetve a kereskedelmi és politikai elemekre, az ő szövetségeseire és támogatóira is.

"Egyiptom” az ellenképben magabafoglalja a kereskedelmi elemet; mindazáltal még mások is vannak, akik ki kell őrítsék a „pohárt”, s ezek Egyiptom kivételével külön fel vannak sorolva: „És minden egyveleg népet, és az izz földének minden királyát, és a Filiszteusok földének minden királyát, és Askalont, Gázát, Akkaront és Azótusnak maradványait.” (Jer. 25:20) Az „egyveleg népetek” az angol Rotherham fordítás szelvénye következőképp nevezi: „Az összes Beduinok” vagy „kevert tömeg”. Ez tehát kecskét jelent, amely semmilyen nemzethez vagy fajhoz nem tartozik. Az ebben a jövendölésben említett „Úz” (magyarban helytelenül „Úr”-nak van fordítva) szintén sorra került. Úz az az ország volt, amelyben Jób lakott, és keleten feküdt. (Jób 1:1—3) Jób napjai óta többé nem a Jehovival való „tanácskozás országa”, hanem istentelen volt. Úz a földön azt az istentelen népet ábrázolja, amely a pápai ulvarral összeköttetést tart fenn s amint Jeremiás 27:3 említi, kőveteket küld ki. Emberei teljesen az ördögnek hódolnak. Ezért van megírva a feljegyzésben: „Edom leánya, Úz földének lakosai Tehozzád is eljut a pohár: te is iszol, megrészegedel és mesztelenkedel (magad lealjasítod).” (Jer. siralmai 4:21; elberfordí ford.) Ezek vallásoskodók, akik „keresztényeknek” adják ki magukat, a valóságban pedig teljesen és nyíltan Isten ellen vannak.

"A próféta azután megemlíti a Filiszteusok királyait és egyenként felsorolja a Filiszteusok fontosabb városait. A Filiszteusok abban a drámában, amelyben Samsón is szerepet játszott és abba is, amely Dávid napjaiban játszódott le, a római kat. hierarchiát ábrázolták. Jeremiásnak ebben a jövendölésében a Filiszteusok az üzleti-vallásoskodókat látszanak ábrázolni, szükség-szerűen a hierarchiát is beleértve, amely politikával és kereskedelemmel foglalkozik s az általuk uralt földrészekben Jehova tanuinak az üldözésében és Isten szolgái munkájának az akadályozásában együttműködnek a hivatásos vallásoskodókkal.

"A Szentírás azt mutatja, hogy Jehova Ésau gyűlölte, (Malakiás 1:3) noha Ésau testszerint Abrahám leszármazottja volt. Jehova gyűlölte Ésaut, mivel teljesen az ördög pártjára állott. Az Edomiták Ésau leszármazottjai voltak. S ezért mondja a jövendölés, hogy az a nép is ki kell őrítse a harag poharat. „Edomot, Moabot és az Ammon fiait.” (Jer. 25:21) Moáb és Ammon ugyanahhoz az osztályhoz tartozott. Az itt említett nemzetek látszólag az Úr és az ő hű szolgálai ellen összekövű más nemzetekre utalnak, s azokat az ördög sarkalja arra, hogy Isten nevét gyalázzák és királyságának hevesen ellene álljanak. (83. Zsoltár 3—13) Ezek nem hisznek Istenben és a vele összefüggő dolgokban, hanem azokkal paktálnak, akik az úgynevezett „keresztény vallást” önző vagy üzleti céllal gyakorolják, és együtt Jehova tanuinak a megkárosítására törekcsenek. Gyűlöllői és üldözői mindazoknak, akik embertársainkkal jót tesznek, s mindenek előtt azoknak, akik Jehova nevét szorgalmasan hirdetik. Más jövendölésekben az Edomiták a római kat. hierarchiát, a hivatásos vallásoskodókat árnyékolják elő; a Moabiták különösen a kereskedelmi csoportot ábrázolják; és az „Ammon fiait” a „kereszténységnek” nevezett nemzeteken belül vagy kívül álló politikai vallásoskodókat képletezik, akik Jehovát nem ismerik el, sőt mégiscsak nem is állítják, hogy imádják és szolgálják. Ezek egy oly népet szemléltetnek, amely az ördög-vallás valamelyik formáját gyakorolja, a római kat. hierarchiához csatlakozik s annak szövetségese. Egy önző nép, amely a saját erejében bízik. (Jeremiás 48:1—46; 49:1—22; Amos 1:11—15; 2:1—3; Esaías 15:1—9) Az itt említett nép azokat ábrázolja, akiknek Isten népének a kigúnyolásában, üldözésében és munkájuk akadályozásában telik örömmük.

"Világosan kiténik, hogy Jehova elhatározta, miszerint az összes nemzetekkel érzetnél fogja erő karját, a ezért sorolja fel névszerint a nemzeteket: „És Tirusnak minden királyát és Szidonnak minden királyát és a szigetek minden királyát, akik túl vannak a tengeren.” (Jer. 25:22) Bizonyos jövendölésekben Tirus a hierarchiát képletezi; mindazáltal sokan összeköttetésben vannak a katolikus szervezettel, akik nem hiszik a katolikus tanokat, hanem csupán üzleti érdekből ragaszkodnak a katolikus szervezethez. Szájukkal katolikusoknak vallják magukat; de a valóságban nem ragaszkodnak őszintén a szervezethez. Az egész csak addig örökleli őket, amíg az összeköttetésből pénzügyi előnyt élvezhetnek. Tirus és Szidon lakossága találan példáz egy ily osztályt, amennyiben az egykori Tirus és Szidon lakosai önzöek voltak, akik csak nyereségvágyból dolgoztak. Röviden, a jövendölésnek ebben a részében vázolt nemzetek olyanokat példáznak, akik a római kat. hierarchiát és a vallást csupán pénzügyi haszonlesésből ismerik el. Figyeljük meg, miképpen támogatja ezt a következtetést egy mértékadó katolikus kijelentés:

„Noha a katolikus laikusoknak mint olyanoknak nincs jogi befolyásuk az egyházban, mindamellét még-

is a legfőbb eszközt képezik az egyház munkájában és fejlődésében. Mindig készek a nagy ügy támogatására. A papok és püspökök közülük elegyednek, vezetik és tanácsal látják el őket és nyíltan átveszik a vezetést, ha fontos dolog van a tétlen. Mindazáltal a nehezebb munkát, a lapátolást a laikusok végzik, oly férfiak és nők, akiknek szívéből fekszik a 'katolikus ügy'.

„Volt idő — ez már a múlté lett — amidőn csak jámbor katolikusok vettek részt az egyház munkáiban. Ma azonban nagyon sokan részt vesznek a katolikus akcióban olyanok is, akiket egyáltalán nem lehet jámbornak nevezni. A katolicizmus többé nem csupán a vallásgyakorlat ügye — legalábbis Amerikában nem. A katolicizmus támogatja az osztályrendszert, ami főképp társadalmi és politikai egyesülésekben jut kifejezésre. Az ügy iránt lojálisan viselkedő katolikus vezetők között nem keveset találunk, akiket csak nagyon kérésre vagy egyáltalán nem érdeklík a katolikus tanok vagy szokások. A katolikus akciónak sokkal kisebb jelentősége volna országunkban (U. S. A.), ha annak képviselői csupa jámbor és buzgó katolikusok lennének. A mi országunkban a katolikus akció hullámai kezdetének az 1921-ben megtartott Nemzeti Katolikus Jótét-konferencia megnyitását tekinthetjük: Ez alkalommal mondotta Hanna püspök: 'Ebben az országban rendeztük és egyesítettük a katolikus hatalmat. Tudatában van annak, hogy hol és mikor kell cselekedni és az egység tudatában megerősödött. Erőseknek érezzük magunkat, mert az újraegyesülésünk láthatóvá lett.' Ettől a naptól kezdve a katolikus hatalom gyorsan növekedett és a katolikus szervezetek szaporodtak. A világ egyetlen országában sincs oly határozott szervezet, mint az amerikai katolikusok között." („Rome Stoops to Conquer” [Róma lelapul, hogy győzzön], 16. oldal, 1, 2. bekezdése)

„Ami „a szigetek királyait, akik a tengeren túl vannak” illeti, az előképben említett tenger a Földközi Tenger, és a tengeren túl lakó emberek üzleti összeköttetésben állottak Tírussal. Éppen úgy vannak ma is népek és emberek, akik szívesen szerepelnek katolikusokként, noha egyáltalán nem hisznek ebben a szervezetben és csupán üzleti érdekből ragaszkodnak hozzá. (Lásd az „Örtorony” 1937 augusztus és szeptemberi számain, valamint az „Enemies”-c. könyv 6. fejezetét.)

„Jehova prófétája azonkívül még más nemzeteket is felsorol, vagyis: „Dedánt és Témát és Búzt és mindazokat, akik a legszélsőbb partokon vannak.” (Jer. 25: 23, angol ford.) Dedán népei szoros összeköttetést tartottak fenn az Edomitákkal, s így a Sátán tömegének egy másik ágát képezték. Az ő kereskedelmi és istentelen, önző érzületük miatt csatlakoznak Góghoz, az ördög legfőbb hivatalnokához. — Lásd Jer. 49: 7, 8; Ezékiel 25: 13; Ésaías 21: 13; Ezékiel 38: 13, 14.

„A Dedán lakósa] vagy mind Khúsiták vagy pedig a Semitákkal voltak keverve. (Mózes I. 10: 7; 25: 1—3) Ezek az emberek mind ördög-vallást gyakoroltak. A jövődölés Témát is megemlíti, ami „sivatagot” jelent, sivatag lakók voltak és árút szállítottak azoknak, akik állandóan kereskedelemmel foglalkoztak. (Ésaías 21: 14, 15; Jób 6: 19) Eszerint Téma vagy az a nemzet a személyek vagy nemzetek egy olyan osztályát szemlélteti, akik a kereskedőkről gondoskodnak és akik fizetésért a kereskedelmi hatalmasságok parancsait cselekszik. A próféciaik ebben a részében említett „Búz” jelentése „megvetés”. Elihu kivételével (Jób 32: 2, 6) Búz leszármazottai mind Sátán üzérkedői társaságához csatlakoztak. Ezek mindent és mindenkit megvetettek, akinek valami köze volt Istenhez és ígéjéhez, s azért korunk egy hasonló osztályát szemléltették, amely min-

den jót és minden istenest gyűlölnék, s akik minden eszközt megragadnak az üzérkedők parancsára.

„Senkit sem szabad kikerülni, s azért mondja Jeremiás az Úr parancsára, hogy „mindenkit, akik a leg-szélsőbb partokon vannak”, megírat a pokolból. Más fordítók ezt a szöveget így adják vissza: „Mindazokat, akik lenyírtott ústöküek” (Elberfeldi és magyar ford.); „mindazokat, akik körül lenyírják a hajukat” (Luther); „mindazokat, akik lenyírják hajukat a halántékukról” (Menge).

„Isten szövetséges népének, az izraelitáknak a haj ilyetén lenyírása tiltva volt. (Mózes III. 19: 27) Jeremiás 9: 26 szerint azok az emberek Ábrahám leszármazottai voltak, akik a sivatagban az Edomiták közelében laktak. Isten iránt hűtlennel voltak és az Edomiták takarékoskodtak vagy útját követték. Nem kívántak Isten szövetséges népéhez tartozni, s azért nem mutattak jámbor ábrázatot, mint a zsidók vallásoskodói. El akarták kerülni azok gyalázatát, akik Isten szövetséges népének a nevét viselték, ezektől elkülönülten laktak és telhetetlen kapzsiságuk és pénzsovargásuk miatt a kereskedőkkel közlekedtek. Ezek taláiban illusztrálják korunk azon osztályát, akik semmilyen eszköztől nem riadnak vissza, ami nekik pénzügyi nyereséget vagy pénzt hoz. Nekik a Mammon az istenük.

„Az arabok abban az időben bázalók voltak. Tírussal kereskedtek, ők azonban nem tartoztak Tírushoz. A jövődölésben azok között vannak említve, akik a Jeremiás által nekik átnyújtott „poharat” ki kellett üríteniük. „Es Arábiának minden királyát és egyveleg nép minden királyát, akik a pusztában laknak.” (Jer. 25: 24) Jósafát idejében az Arábiabeliek kosokat és kecskébakokat hoztak neki. (Krónika II. 17: 11) Ezek sátrakban laktak, tehát sátorlakók voltak. (Jer. 3: 2; Ésaías 13: 20) Sem Isten nem szerették, sem az ő templomát, hanem a Filisztensokhoz és Isten más ellenségeihez csatlakoztak és akadályozták a templom és Jeruzsálem falainak az újjáépítését. (Krónika II. 21: 16; Néhémiás 4: 7, 8; 2: 19; 6: 1, 2) Ahhoz „a nemzetből” egyesek hallották a Jeruzsálemben prédikált evangéliumot, mégpedig a saját nyelvükön, amint az a Cselekedetek 2: 5—11 feljegyzéséből kitérnik. Azért az Arabok taláiban szemléltetik Isten szervezetének és földön élő népének az ellenségeit, különösen korunk Jehova tanúinak az ellenségeit, s az emberek azon osztályához tartoznak, akik Jehova tanúit a világi hatalmak elleni lázítással vádolják, és hasznosnak és önző kívánságaik kielégítésére alkalmasnak tekintik, hogy a nagykereskedelemtől és a római kat. szervezet fő heréinek szolgálatjában. Kedvük telik benne, ha résztvehetnek Jehova tanúinak az üldözésében. Ezek a gorombáskodók közé tartoznak. Ilyenek közé tartoznak az ismert vezérek, akiket a prófécia „az egyveleg nép királyainak” nevez, illetve a „korcsok” fejeinek, akik mindenféle gyalázatos vállalkozásra kaphatók, ha valami kínzó számukra. Mindig készek a hierarchia eszközeiként cselekedni. Ezek egy állhatatlan elemet ábrázolnak, akik sehol sem állapodnak meg, hanem kizárólag önző nyereség után szaladgálnak.

„Tovább folytatván, mondja a prófeta: „Es Zimri-nek minden királyát.” (25. vers) Zimri jelentése „zené-értő”, „az én énekem”. Amint látszik, ez nagyszzerűen ráillik ma az „üzleti célra bealacsonyított muzsikussal foglalkozásra”. Ez a leírás taláiban illik az egyházszervezetek fizetett kórusaira. Noha ajkakkal éneket énekelnek, Jehova dicsőségére énekelni állott kivált-
lán nem ragaszkodik Istenhez. Ezek üzleti nyereségből énekelnek. Jehova dicsőségére énekelni állott kivált-
ság. De bizonyára egy istentelen társaság az, amely

foglalkozásból és fizleti érdekből énekel s amellet Isten és Krisztus Jézus nevét emlegeti, ugyanakkor pedig Istent és az ő királyságát gyűlöli. Ezek nagyon elítélendők, mert ajkaikkal Jehova Istent és az üdvözítő Krisztus Jézust emlegetik s ugyanakkor meggyalázzák Istent és Krisztus nevét. Ezek a hivatásos kórusok nyereségből énekelnek s amellet szívük egyáltalán nem indul meg, hogy Istenhez fohászkoznának. Ők hivatásos énekesek!

²⁷ Hasoulltsuk össze ezt tízezer Jehova tanujának iskolázatlan hangjával, midőn egy nagygyűlésen Jehovát dicsőró énekeket énekelnek! Ezek az énekek elragadják az Istenhez ragaszkodók szívét, mert ezek az Isten iránti ragaszkodás szellemében és az ő novo dicsőítőséru vannak énekelve. Monnyire különböznek ettől a fizetett egyházi kórusok! Az Ő hangjuk az Istennek szentelték fülében úgy hangzik, mint zengő ére vagy pengő cimbalom! Erre gondolhatott Pál apostol, amidőn így szólt: „Iha embereknek vagy angyaloknak nyelvéen szölok is, szeretet pedig ninesen én hennem, olyanná lettem, mint a zengő ére vagy pengő cimbalom.“ (Kor. I. 13 : 1) Már teljesen szokássá vált, hogy az úgynevezett „keresztény“ vallásoskodók fizetett kórusokat vagy hivatásos zenészeket szerződtetnek, hogy a nagy katedrálisokban és egyháziépületekben magas fizetés ellenében énekeljenek; s ha a pápa egy finncpélyt rendez, mint például az úgynevezett „szentév“ felavatását, a világon híres hivatásos énekeseket használnak fel. Tény és valóság, hogy a római kat. hierarchia és pénzügyi szövetségei eselt szönek, hogy a nyereség érdekében a közönséges népen uralkodhassanak: és a terveik megvalósítására énekeseket használnak fel, hogy énekeltesse nek maguknak. Ez a társaság tartja hatalmában a rádiót is és zenét szállítanak azon emberek izlése szerint, akik az üzleti dolgok feldicsérését szívesen hallgatják. Ugyanczek a zenészek himnuszokat is játszanak, amelyek Jehova dicsőítésére lettek szánuva, mindazáltal ezeket a zenészeket sem Isten, sem pedig az ő királysága nem érdekli. Ezek katonazenét és másfajta zenét játszanak, miáltal az emberek érzéseit felkorhátosolják, úgy hogy ezek az emberek könnyen áldozatul esnek a nagykereskedelemnek és politikusoknak. A vallás-szervezetek vezéreinek a parancsára szellemi zenét szolgáltatnak, hogy a népet feltűzeljék és érzéseit felizgassák s így arra késztessek, hogy a papságnak engedjenek és a pénzüket odaadják. Amikor a klérus egy nagyobb gyűjtést akar rendezni, először mindig egy fizetett dallanncpélyt rendez s azután egy „résztvétet keltő nyomorékkal összegyűjteti a pénzt“. Így használják a zenét, amely a Teremtő dicsőítésére kelleno szolgáljon, jogtalanul és fonákul az embereknek az ördög törébe való ejtésére és kesorvesen szerzett pénzüik elrablására. Ezserint tehát ez a társaság is azok közé tartozik, akiket az embereknek Istentől való eltérítésére használnak s azért az Őr kijelentése szerint nekik is inniuk kell az ő harag poharából.

²⁸ A jövendölésnek eddig a pontjáig a Babilontól délre eső országok uralkodó elemei lettek megvizsgálva, de azután Jeremiás Babilon északi vagy északkeleti királyai felé fordította figyelmét s nekik is átnyújtotta a poharat. „És Elámnak minden királyát és a Médusok minden királyát.“ (Jer. 25 : 25) Elám egyik legrégebbi nemzet volt. Szövetségben állott a Sineár völgye népével vagy királyával és csatlakozott ennek az ördög-népnek a hadító hadjáratahoz. (Mózes I. 14 : 1, 2, 3, 9) Ábrahám napjaiban Elám hadító vágyakkal teljes előkelő nemzet volt és a háborúban a királyok szövetségében magához ragadta a vezetést. Az egy ördögös nép volt. Ábrahám háborút viselt vele és Lot megmentésé-

nél megverte. (Mózes I. 14 : 1—16) Isten legalább két prófétája által bejelentette Elám elpusztítását. (Jer. 49 : 34—38; Ezékiel 32 : 24, 25) Az Elámiták így taláiban képletezik az imperialista terveikkel ellett uralkodókat, akik céljaik előérésére szövetségeket kötnek, például a Népszövetséget, és így az Isten és királysága ellen irányuló szövetségben vannak. Az imperializmus támogatóit azokhoz lehet számítani, akik a jövendölésben mint „Elám“ vannak leírva. A következő Iráshelyek támogatják ezt a pontot:

„És harmadik angyal is követé őket, mondván nagy szóval: Ha valaki imádjá a fenevadat (Imperializmus) és annak képét (a Népszövetséget, amely Isten országa ellen van) és bolyegét felveszi vagy homlokára vagy kezére, az is iszik az Isten haragjának borából, amely elegyítetlenül töltetett az ő haragjának poharába: és kínoztatik tüzzel és kénkövel a szent angyalok és a Bárány előtt.“ (Jel. 14 : 9, 10) „És elméno azért az első (angyal), és kitölté az ő poharát a földre; és támasz gonosz és ártalmas fekély azokon az embereken, akik vala a fenevad bolyege, és akik imádják vala annak képét.“ — Jelenések 16 : 2.

²⁹ A fenti jövendölésben „a Médusok minden királyának“ nevezettek ügylátszik Madai, Mágog testvérének és Jáfet fiának a leszármazottai voltak. A Jáfet leszármazottai itt először vannak említve a harag-pohárral kapcsolatban. Eddig a pontig a jövendölésben a Khám és Sém leszármazottai vannak bemutatva, amint megkapják a poharat, most pedig az emberi nemnek ez a nagy része következik sorra, hogy az Isten keze által átnyújtott pohárból igyanak. (Mózes I. 10 : 2) Ama Médusok természetesen a Dániel jövendölésében említett méd Dárius és perzsa Círus előtt éltek. Azok a Médusok az asszír politikusokkal arra törekedtek, hogy az izraelitákat, Isten szövetséges népét a városaikban, ahol őket fogva tartották, szétszórják. (Királyok II. 17 : 6; 18 : 11) Ezek a Médusok ügylátszik azokat a szervezett elemeket ábrázolják, akik a vallásoskodókkal közreműködnek abban az igyekezetben, hogy Isten szövetséges népének, a maradéknak a munkáját feltartoztassák s ezeket a tanukat korlátok közé szorítsák és megakadályozzák, hogy a Mindenható úgy imádják, ahogy azt megparancsolta. Korunknak a Médusok által előárnyékoltt tömege magát Isten népének vallja, mindazáltal hűtlen Jehovához és képmutatókból tevődik össze. A különböző politikai és bírói hivatalokban sokan vannak, akik magukat keresztényeknek vallják, de nem hisznek Istenben és Krisztusban, hanem a magukat keresztényeknek való magasarangú vallásoskodókkal arra törekcsenek, hogy Jehova tanuit megbüntessék, mert az a hierarchia ezen politikai és bírói eszközeinek előnyére látszik szölgálni. Az ilyen hatósági és hírosági hivatalnokok felháborító példáiit találjuk New-Jersey-ben, Quebecben és más hasonló helyeken, akiknek nines lelkiismeretük és minden becsületességtől mentesek. Karöltve dolgoznak a rendűrséggel és más militarista érdekesoport embereivel, hogy az Isten igazi népe ellen hozott igazságtalan bírói határozatoknak érvényt szerezzenek.

³⁰ Az ördög szervezetének minden része hennfoglaltatik, amelynek a harag-bor e poharából inni kell s ezért van megírva: „És északnak minden királyát, mind a közelvalókat, mind a távolvalókat, egyiket a másikra, és a földnek minden országát, amelyek a föld színén vannak; Sésák király pedig ezek után iszik.“ — Jer. 25 : 26.

³¹ Mindazok a nemzetek, amelyek az anyagi nyereség érdekében kőszakarva az igazságtalanság útját követék, a Sátán bandájához csatlakoztak és az ördög hatalma és Góg közvetlen parancsnoksága alá kerültek. Az egész romlott banda egy istentelen összeesküvésben

egyesült azok megtámadására, akik a mindenható Istent költökhöz és igazságban szolgálják. Mindannyian összeküldtek Isten földön élő maradéka ellen. Ezt az elvetemelt haderet Jehova tanúi üldözésénél Góg, az ördög főtisztviselője irányítja. Ezért mondja az Úr Gógról: „Ezt mondja az Úr Jehova: Imé én ellened megyek Góg, Rós, Mések és Tubál fejedelme. És elcsalogatlak és hongokat vetek a szélbe; és kivezetlek téged és egész seregedet, lovakat és lovagokat, kik mindnyájan teljes fegyverzetbe öltözték, nagy sokaságot, nagy és kis paizszal, fegyvert viselők mindnyájan: Perzsák, szerecsenek, libiák vannak velük, mindnyájan paizszal és sisakkal; Továbbá Gómer és minden serege, Tógarma háza messze északról minden sereggel; sok nép van veled. — És eljössz helyedről, a messze északról te és sok nép veled, lovon állók mindnyájan, nagy sokaság és hatalmas sereg. És feljössz az én népem, Izráel (az igaz Izráel népe) ellen, mint a felleg, hogy behorítsd a földet. Az utolsó időkben léssen ez.” — Ezékiel 38 : 3—6, 15, 16.

„A Palesztinától északra fekvő összes nemzeteken hosszú időn keresztül a szélsőséges vallásoskodók uralkodtak, különösen a vén „parázna“ által bevezetett és gyakorolt vallás által, és ezek a nemzetek kétségkívül nagyrészt fogják alkotni annak a „tíz szarvnak“, amelyek a vén „paráznát“ meggyűlölik és megsemmisítik, amint azt az Úr előre megmondotta. (Jel. 17 : 15—17) Ugyanaz az elvetemelt banda harcol a Királyok Királya és minden hű követője ellen is, de teljes és végleges vereséget fog szenvedni.

„Az ördög a gonosz világ istene és jogot formál magának arra, hogy az Úr által megsemmisítendő nemzeteken uralkodjék. Ezért kell mindezeknek inni a „pohárról“. Ezért mondja a próféta: „Es a földnek minden országát, amelyek a föld színén vannak.“ Hogy Jehova Istent kigányolja és Krisztus Jézust hűtlenségre csábítsa, ajánkozott az ördög, hogy ezeket az országokat minni Jézusnak adja azzal a feltétellel, ha Jézus őt imádja. (Máté 4 : 8, 9; Lukács 4 : 6) Jézus visszautasította a gonoszt, mert az Úr Jézus szívében minden időben be volt írva Isten törvénye, és minden időben az Atya akaratát cselekedte. Jehova meghatározott ideje előtt Krisztus Jézus nem tudta, de nem is akarta hatalma alá keríteni a világot. (110. Zsolt. 1) Most azonban Krisztus Jézus a korlátlan hatalom trónjára lett ültetve és neki meg kell és meg fogja semmisíteni a Sátán fennhatósága alatt álló összes nemzetek uralmát, mivel Isten és az ő királysága ellenségei. „Kérjed tőlem és odaadom néked a nemzeteket örökségül, és birtokoddal a föld határait. Összetöred őket vasvesszővel; széljelzőzod őket, mint eszerpedényt.“ — 2. Zsoltár 8, 9.

„Japán évszázadokon keresztül a saját vallását üzte. Az utóbbi időben azonban engedett a római kat. hierarchia befolyásának — természetesen anyagi érdekből — és most szorgalmasan közreműködik a Vatikánul egy összekövésben, amely az Úr és az ő tanúi munkájának a megsemmisítésére irányul. Japán benufoglatatik a jövőidőben felsorolt északi királyságok vagy országok között, és egyike kell legyen azoknak az országoknak, amelyek „az ő haragja borának“ poharát kiisszák. Japán rossz néven veszi Jehova üzenetét és elkobozza az azt tartalmazó iratokat. De a Szentírás kimutatja, hogy sem ez a nemzet, sem a többi nem menekül meg; mert Armageddon a föld egyetlen nemzetét vagy kormányzatát sem kíméli meg, legyen az nagy vagy kicsi, közel vagy távol. Japán nem foglaltatik benne az általában „kereszténynek“ nevezett nemzetekben; mindazáltal tudomást szerzett az Isten országáról szóló igazságról és Isten azon feltett szándékáról, hogy a világ országait megsemmisíti. A királyság

üzenete Japánban, széles körben hirdetre lett, s amellett Japán hivatalos követel Amerikában és máshol is hallották ezt a bizonyágtévest. Minden üldözöttség ellenére is, az Úrnak még ma is van néhány hű tanuja Japánban.

„Minden hatalma ellenére is, amellyel az ördög rendelkezik, ő sem kerülheti el a „haragbor poharának“ a kiűrését. Ez határozottsággal kitűnik a jövőidő követhető szavaiból: „Sesák királya pedig ezek után iszik.“ (Jer. 25 : 26) Ez nyilván azt jelenti, hogy az ördög legutoljára, miután egész szervezete pusztulását végig nézte, megy a feledésbe. „Babilon“ királya, aki tehát a gonosz világbirodalmának a feje, maga Sátán. „Sesák“ egyik szimbolikus neve Babilonnak (az elberfeldi ford. szőlőgyezte szerint: Babelnek mesterséges betűvetéssel előállított elnevezése). A Sesák név jelentősége minden vallásoskodó számára talány. A papság azt sohase tudta megérteni s azért gúnyolódik „Sesák“ létezéséről. Nemrégén még Isten népe se értette meg ezt a nevet s annak értelmét. De most Jehova napján, Krisztus Jézus templomba való jövetele után, Isten feltárta népe előtt e név jelentőségét. Jehova feltárta népe előtt, hogy Sátán szervezete a Jelenésekben szimbolikusán mint „csoda az égen“ vagy „nagy jel“ tűnik fel. Jehova szervezete egy „nagy csoda (vagy jel) az égen“ jelkép alatt nyilatkozik meg, egy „napba öltözött asszonyban“. (Jel. 12 : 1—4) Isten népe most megértette Sátán szervezetét s azért az többé nem talány vagy rejtély előtte, hanem Isten kegyelméből mint oly látható és láthatatlan szervezet ismeretes, amely évszázadokon keresztül ellenszolgált Jehova Istennek és nevét megrágalmazta. Azért „Sesák királya“ az ördögöt ábrázolja, aki a nagy, elvetemült és Jehova ellen küzdő szervezet királya vagy feje.

„Mindazonáltal „Sesák“ a mindenható Isten nagy napján el fog pusztulni. Ha a Sátán szervezetének a pusztulása megkezdődik, amelynél a „kereszténység“ vallásoskodói lesznek az elsők, akkor nagyon meglepődnek és csodálkoznak azok az emberek, akik a világot mozdíthatatlannak és romolhatatlannak és örökkévalónak tekintették. Nagyon meg fognak lepődni, ha a római kat. hierarchiát pusztulni látják, s ez számukra egy nagyon „hallatlan aktust“ (cselekedetet) fog jelenteni.

„A jövőidő ötvenegyedik fejezetében Jeremiás oly álláspontra helyezkedik, mintha már az ördög és szervezete megsemmisítése után volna. Úgy írja le a történelmi tényeket, mintha azok már megtörténtek volna, mondván: „Mint bevétetett Sesák, és elfoglatott az egész földnek dicséretel Milyen utalattá lett Babilon a nemzetek között! Megfenyitem Bált is Babilonban, és kivonom szájából, amit benyelt, és többé nem futnak hozzá a nemzetek. Babilon kőfala is ledől.“ — Jer. 51 : 41 és 44.

„Azért jogosan következtethetjük, hogy a Sesák ellen intézett jövőidő Jeremiásnak az egész világszervezet ellen intézett próféciája utolsó részét képezi. A Jeremiás jövőidőének utolsó fejezete olyan prófécia, amely már mint egészen beteljesedett tény van feljegyezve, tehát az egy előre megírott történelem. Ez is azt mutatja, hogy az armageddoni esata utolsó része Sátán anyagseregének a megsemmisítéséből fog állani, amely sereg Góg vezetése alatt áll, aki Sátán haderejének úgy láthatatlan, mint látható része felett parancsnokol. Azután pedig Sátán lesz megragadva és a mélységbe taszítva. Nagyon nagy hűntetés lesz a Sátánra nézve, hogy végig kell néznie, miként szedi el tőle minden hatalmát az Úr Jézus Krisztus, akit évszázadokon keresztül üldözött. Akkor fogja az Úr Jézus Krisztus Sántát teljes gyallizathá dönteni, minden hatalomtól.

megfosztani és a mélységbe taszítani. (Jel. 20 : 2, 3) Így mutatja be prófétája által az Úr a mindenható Isten nagy napja csatájának a kezdetét és végét, amely Jehova nevének a dicsőségére és igazolására Krisztus Jézus, a Királyok Királya által teljes győzelemmel fog végződni.

A közeledő vihar

"Jehova tanni, a maradék és Jonadáb-testvéreik, akik a hűségük miatt nagy üldözésben részesülnek, a legnagyobb érdeklődéssel figyelik a mai eseményeket. A nagy viharra gyülekező elemek, ahhoz a viharhoz, amely rövidesen kitör a rendkívüli tetőponthoz közelednek. A hűségesek jól látják, hogyan rabolnak el a néptől minden szabadságot, hogyan viszik az embereket a legnagyobb rettegésbe és kényszerítik arra, hogy a népek kegyetlen diktátorainak engedelmessé legyenek. A Brit-birodalom, amely hosszú időn keresztül a szólás- és istentiszteleti-szabadságért harcolt, most szemelláthatóan oly irányba kormányoz, ahol mindenféle szabadság megszűnik. Most világosan észlelni lehet, hogy a legtávolabbi gyarmatokon az eszközök tevékenységhez láttak oly törvények hozatalára, amelyekkel az Isten híj tanúi által hírletelt üzenetet feltartoztathatják. Akik a jövődöléseket ismerik, látják hogyan teljesednek és hogyan szorul Anglia körül is mindjobbban a gyűrű, úgyhogy egy rövid időre nemsokára ott is valamelyik zsarnok fog uralkodni. Amerikában, amely fennállásának legnagyobb idejében szólás- és istentisztelet-szabadsággal díszkedett, most egy erőyesen működtetett mozgalom észlelhető, amely arra törekszik, hogy a nép szabadságát megszüntesse, valamint a szólás- és a mindenható Isten tiszteléseinek a szabadságát teljesen megsemmisítse. Látni lehet, hogy a tisztviselők vagy az uralkodó csoportok, noha felesküdtek a nemzet alkotmányának a védelmére, most minden rendelkezésre álló erőt felhasználják, hogy minden kormányhatalmat, a legfelsőbb bíróságot is beleértve, egy diktátor kezébe helyezzenek, amely diktátor aztán a vén „parizna“ vezetése alatt cselekednie mindaddig, míg ez az elvetemedett rendszer Armageddon kezdetén meg lesz semmisítve.

"Jehova tanni a feltárt jövődölések világánál látják korunk eseményeinek az okát és ismerik azok kimenetelét is. Egyes nemes gondolkodású politikusok most kezdik felismerni a nagy veszélyt, amely a nép szabadságát fenyegeti és felkiáltanak: „Gyorsan kell cselekednünk!“ A nehézség azonban abban áll, hogy máris igen sokáig vártak. Jehova hűséges szolgálói már évekkal ezelőtt figyelmeztették őket. Amerikának már régen be lett jelentve a végső kimenetellel együtt, hogy a most uralkodó állapotok bekövetkeznek. Mindazáltal az uralkodó hatalomnak nem vették komolyan a figyelmeztetést. Mire annakidején az amerikai nép milliói aláírtak egy az ország törvényhozó testületéhez intézett petíciót és abban felhívták figyelmüket a nép jogai megnyirbálásának gyors növekedésére a szertelen vallásoskodók, a római kat. hierarchia által, és arra figyelmeztették, hogy az olyan eljárás Isten és királysága ellen van. Ezt a petíciót a törvényhozó testület semmibe se vette, és nem akadályozták meg a római kat. hierarchiát elvetemült törekvéseiben. Az egynehány politikus által fújt riadó már igen késő. Az amerikai nemzet vagy kormány gyors lépésekkel halad a diktátor-uralom felé. Akkor aztán kényszerítve lesz ez a nemzet, hogy Isten haraghorából igyék. Jehova kegyelméből a maradék most előre láthatja az eseményeket, hogy vigasztalást és reménységet nyerjen és tudja, hogy az Isten és királysága iránti hűsége a kellő időben teljesen meg lesz jutal-

mazva. Most tehát mindazok, akik Isten mellett vannak, törekejenek szorgalmasan a prófécia feltárulásának a megismerésére és éppen olyan szorgalmasan tegyenek bizonyosságot azoknak, akiknek halló füllük van, hogy a jóakarató emberek meneküljenek és Isten szervezetében biztonságot találjanak. A Jehovához ragaszkodók szabadulásának a napja közel van, és noha az üldözés növekedik, minden okuk meg van az örvendezésre azoknak, akik az Urat szeretik.

"Miatn Jeremiás a drámának azt a részét lejátszotta, amely azt mutatta, hogy kivétel nélkül minden nemzet ki kell ürítse a harag e poharát, s miután mindeniknek átnyújtotta, az Úr utasította, hogy mit mondjon: „Azért ezt mond nekik: Ezt mondja a Seregek Jehovája, Izraelnek Istene: Igyatok és részegüljete meg, okádjátok és hulljátok el, és fel ne keljete a fegyver előtt (miatt), amelyet én küldök köztetek.“ — Jeremiás 25 : 27.

"Jehova csak akkor cselekszik ellenségei ellen, miután előbb figyelmezteti őket feltett szándékára és megmagyarázza nekik a cselekvése okát. Itt utasítja Jeremiás, hogy az embereket értesítse, miszerint a Seregek Jehovája azt parancsolja, hogy a népek és nemzetek igyanak és részegedjenek meg, okádjanak és hulljanak el, soha többé fel ne keljenek. Isten most megparancsolja, hogy az uralkodókkal és tábornokokkal közöljük, hogy romlást okozó részegség szakad rájuk, s nemsokára ebbe a részeg állapotba kerülnek, amelyből többé soha ki nem jözanodnak. Isten feljegyeztette ígében és a vallásoskodókat és másokat figyelmeztette arra, hogy a világ hatalmas szervezete, amelyet sérthetetlennek és megdönthetetlennek tartanak, el kell pusztuljon és az Úr gondoskodik róla, hogy az egész világ meg legyen itatva az ő haragjának a borából: „és a nagy város három részre szakada, és a pogányok (népek) városai elesének; és a nagy Babilon megemlítették Isten előtt, hogy adjon annak inni az ő busult haragja borának poharából.“ (Jel. 16 : 19) A gonosz vallásoskodók minden figyelmeztetés ellenére minduntalan megtámadták Isten híj népet, most pedig a „kereszténységnek“ ugyanazzal a pénzzel lesz visszafizetve. „Mert amint ti ittatok szent hegyemen, úgy isznak szüntelen az összes népek; bizony isznak és hörgöngöngnek, és olyanok lesznek, mintha nem lettek volna.“ — Abdás 16.

"Amikor csak a vallásoskodók és társaik az utóbbi néhány év folyamán Isten üzenetét hallották, nemesak felháborodtak felette, hanem inkább készek meghalni, minthogy továbbra is hallgatniuk kelljen, s azért továbbra is így kiabálnak, ha az igazság üzenete felhangzik: „az sérti vallásos érzésünket; meg kell tiltani és el kell nyomni.“ De mivel ők nem képesek feltartoztatni az üzenet hirdetését, valóban inkább készek meghalni, hogy mindentől megszabaduljanak. „Annakokáért azokban a napokban az emberek ... kívánnának meghalni, de a halál elmegy előlük.“ (Jel. 9 : 6) A római kat. hierarchia most mind nagyobb dühöngésre van kényszerítve, mivel az igazság üzenete mind nyíltabban van hirdelve, s mivel tudja, hogy képtelen megvédelmezni hamis tanait, vonakodik a nyilvánosság elé lépni és megkísérlni a hagyományok megvédését. Erről van megírva: „és nagy nyugtalanság támad, ha meg érti a tanokat.“ — Ésaiás 28 : 19, angol Biblia szőljegyzete).

"Ezeknek az egyszerű világos igazságoknak a szervezett és előretörő hirdetése 1922-ben kezdődött s azóta Isten kegyelméből növekedett. Jehova kihirdetetti ezt a figyelmeztetést, amint kijelenti: 'A fegyver miatt, amit köztetek küldök', miáltal az ítélő kardot kell érteni, amely Sátán szervezettére sujt. A Nabukodonozor-

nál hatalmasabb Krisztus Jézus által forgatott ítéldokard a legnagyobb sullyal a „kereszténységre“ zudul, s akkor egyáltalán nem lesz lehetőség a menekülésre. A tényállás Jehova híűségesei előtt ismeretes és vigaszt és reménységet nyújt nekik, mert tudják, hogy szabadulásuk biztos és Jehova nevének az igazolása feltétlenül bizonyos.

„Jehova tanui nem azért kell felkeressék az embereket, hogy velük valamely ember üzenetét közöljék. Ez világosan kitűnik abból, amit Jeremiásnak Isten parancsa szerint mondani kellett, vagyis: „És ha majd a te kezedből nem akarják elvenni a pohárt, hogy igrának belőle: ezt mondd nekik: Így szól a Seregek Jehovája: Meg kell innotok.“ — Jer. 25 : 28.

„Az Úr jelenlegi tanui Jehova Isten nevében kell meglátogassák az embereket, a Seregek Urának a nevében, aki most háborút folytat a gonoszok ellen. Kevesek kivételével az emberek elutasítják az üzenet meghallgatását; de a híűséges tanúbizonyosságok továbbra is így szólnak: „Így szól a Seregek Jehovája: Meg kell innotok!“ Jehova tanui nem hagyják magukat az ellenkezőkkel való vitákkal feltartoztatni. Ez nem az ő feladatuk. Munkájuk az, hogy az emberek figyelmét az Úr üzenetére tereljék, hogy alkalmuk legyen azok megszívlelésére. Isten parancsainak engedelmeskedni nem azt jelenti, hogy az emberekkel a lakásaik előtt hosszú tárgyalást folytassunk. Az üzenetet mint az Úr üzenetét kell közölni, amint azt megparancsolta; és akik vonakodnak meghallgatni, azokat nem kell kényszeríteni; mindazáltal mivel alkalmuk volt meghallgatni, a továbbiakért ők kell viseljék a felelősséget. Ezért kell közöljék velük az üzenetet Isten szolgái. Ezeknek nincs menetségük, ha Isten parancsainak nem engedelmeskednek, és az e parancsok iránti engedetlenségük azok megsemmisítését vonja maga után, akik szövetséget kötöttek Isten akaratának a cselekvésére.

„Az Örtorony“ nem akar nagyozni azzal, ami ennek a próficiának a teljesedéseképpen téve lett vagy ezután téve lesz; de egyes jólismert tények meg lettek említve, hogy a híűségesek láthassák, hogy az elmúlt néhány év folyamán az Úr vezetése alatt pontos összhangban cselekedtek Isten akaratával, amidőn a nemzeteknek és a népeknek a figyelmeztetés üzenetét hirdették. Egyesek az „önbölcsek“ közül, akik beképzelik magukat, hogy az igazságban vannak és másoknál bölcsebbek, továbbra is összetett kézzel ülnek és mintegy így szólnak: Én úgy gondolom jobban tennük, ha nyugodtan maradnánk; mert nagyobb munkát majd csak a jövőben kell végezzünk, Armageddon első részének a lejárás után.“ Egyes félénkek pedig így szólnak: „Beszéljünk inkább a szeretetről és semmit se szóljunk a nyomorúságról.“ A híűségeseket ezen okoskodások egyike sem téveszti meg. Isten feltárta népe előtt ezeknek a jóvendöléseknak a jelentőségét, hogy megláthassa kötelességét és kiváltságát. Aki most tétlen és közömbös marad, az szerencsétlenséget von magára. Az Úr örömteljes engedelmességet követel. Ez az a nap, amidőn Isten megparancsolta népének, hogy „keljenek fel és támadjanak ró hadddal“ és vegyenek részt az ő munkájában, amely munka a vallásoskodók előtt szokatlannak tűnik. A híűségesek most elismerik, hogy Isten alkalmat adott nekik az ő munkájában való részvételre, ami vigaszt és erőstítést jelent azok számára, akik fogadalmat tettek Isten akaratának a cselekvésére. Ehhez még alkalmas időben való elefett is nyújt nekik, az övéinek az elméjét a régen feljegyzett jóvendölésekre terelvé. Isten megígérte azok vezetését, akik őt elismerik. Gyakran felhasznál Istenhez ragaszkodókat oly kötelességek teljesítésére, amelyeket csak később értenek meg. Azért

infokoltnak látszik itt néhány dologra felhívni a figyelmet, amelyeket az Úr az ő népével elvégeztetett.

1922 óta Jehova tanui a poharat vagy Jehova üzenetét egyik nemzet után a másiknak nyújtatták át, és ezt az üzenetet a királyok vagy uralkodók elutasították és visszantastították. 1931-ben „A királyság, a világ reménysége“ filzetben vázolt több ország uralkodójának el lett küldve, s azután ugyanaz az üzenet a közönséges népek között is nagy mértékben terjesztve lett. Noha már nem tesznek külön vagy dírekte erőfeszítést arra, hogy a királyság üzenetét az uralkodóknak eljuttassuk, figyelmük mégis időről-időre fel lesz hívva arra, amennyiben azt az emberekkel közöljük és a kormányzók is kénytelenek tudomást szerezni róla. A hatalmas vallásoskodók nagyon ellene vannak, hogy a nép meghallja az üzenetet, és a politikai és bírósági szövetségeikkel törvényeket formuláznak, rendelnek és kioroszakolnak, hogy a népet megakadályozzák az igazság meghallgatásában. A közönséges nép egy kicsiny része meghallgatja, megérti és értékeli ezt az üzenetet mint az Úrtól jövőt és megszívleli. A nép sokkal nagyobb része ellenben úgy találja, hogy a Jehova tanui által végzett munka nagyon szokatlan munka, s így elutasítják azt, mondván: „Nem érdekel bennünket“. 1931 óta Jehova tanui Isten parancsainak engedelmeskedve, üzenetét széles körben elterjesztették a nép között. Nagymértékben terjesztve lettek bibliai magyarázatok, mint például a következő Írásmunkák: „Igazolás“, „Felkészülés“, „Megörzés“, „Jehova“, „Gazdagság“, „Döntés“, „A népek szétválasztása“, „Felderítve“, „Védelem“ és sok más. Ezenkívül a rádió is fel lett használva az üzenetnek az egész földre való kisugárzására és a hangszoros készülékek ezrei is fel lett és még most is fel van használva Isten ígérének az emberek előtt való hirdetésére. A híű és igaz tanuk örövendenek ennek és minden ellenállásra való tekintet nélkül hirdetik. Inkább engedelmeskednek Istennek, mint embereknek.

1934 óta a római kat. hierarchiának és bizonyos Hitlernek, az ő „Péntek szolgájának“ (rabszolga és alávalatos, mint Robinson szolgája), személyesen is el lett juttatva az üzenet, tehát nem mondhatják, hogy nem hallották róla. 1936-ban egy rezolúció, amely a luzerni (Svájc) Kongresszus alkalmával nyilvánosan lett megszerkesztve, egész Svájcban, Németországban és a világ más részein el lett terjesztve, noha a Rezolúció terjesztésével kapcsolatos munka a legnagyobb veszedelmekkel volt összekötve; és sokan a terjesztők közül életüket is kockára tették és most Németországban piszkos hártónökben szenvednek. Olyan országok uralkodói és népei figyelmeztetve vannak, és az ő hibájuk, ha nem találják meg a menekülés útját. A leszámolás és megfizetés napja most elérkezett.

„És amint Babilon Izráelben (az igazi Izráel, Isten népe) megöletteket vágatott le, úgy fognak Babilon megölettei elhullani az egész országban“; így jelenti ki most az Úr. (Jer. 51 : 49, Luther szerint.) „Mert pohár van az Úr kezében, hortól pezseg, nedvvel tele; ha tölt belőle, még seprejét is issza és szopja a föld minden gonosztevője.“ — 75. Zsoltár 9.

1 Mivel a római kat. hierarchia dírekte a gonosztevők osztályának az élén áll, és elítélendőbb mint a többi, mert Jehova Isten és Krisztus Jézus nevével visszaélve, Jehova tanuit kegyetlenül üldözik — málátal a népet nagyon megkárosítják és sok szenvedést okoznak neki —, nagyon balgának tűnik az az állításuk, miszerint ők mozdíthatatlanok és örökre fennmaradnak. Lehet még valami kétség a feltárt jóvendölések világánál arvonatkozólag, hogy Armageddon hol kezdődik? Világosan feltárja az Írás ezt a pontot, vagy még min-

dig olyan kérdés, amely csupán következtetésre alapozható? Akik Jehova Istent s az ő királyságát szeretik, egyáltalán nincsenek kétségben, amint azt a következők igazolni fogják.

Tanulmánykérdések

1. Kt gyűlöli Jehova és miért? Miként és miért próbálja meg Jehova az igazakat? Kicsodák a gonoszok és hogyan cselekszik velük Jehova? Miért ismerteti meg most feltett szándékát Jehova?
2. Hasonlítsd össze Jeremiás eljárását (Jer. 25:17) az Őr mostani tanulóival! Indokold meg, a hűségesek és igazak miért törnek előre oly határozottan és szorgalmasan, noha közülük egyeseknek nincs írásbeli összeköttetésük másokkal!
3. Hogyan hajította végre Jeremiás a 17. versben kapott Jehova parancsát?
- 4-6. Mit bizonyít az, hogy a papság hallotta a figyelmeztetést? Milyen célból történik ez a figyelmeztetés?
- 7, 8. Kinek kellett Jeremiás átnyujtsa először a poharat? Miért ezeknek előbb? Kiket árnékoltak elő, és mennyiben?
9. Hogyan viselkednek a római kat. hierarchia emberei? Mit akarnak ezzel elérni?
- 10-12. Kikre vonatkoznak Ezsaiás 28:14, 15 és 18. versei? Mi a célja annak, hogy kényszerítve lesznek a pohár kiürítésére? Alkalmazd a kitétele: „Amint e mai napon van!”
13. Ki fog sírni és jajveszékélni, ha a szervezet vallásos része elpusztul? Miért?
- 14, 15. Kicsodák a 19. versben említettek? Miért kell nekik is inni?
16. Mit ábrázol „Egyiptom” és „Űz földének királyai”? Mennyiben?
- 17, 18. Kiket szemléltetnek „Edom”, „Moáb” és „Ammon fiaj”? Mennyiben?
- 19, 20. Hogyan nyernek részt a pohárból a jövődélés beteljesedésekor a 22. versben említettek? Mutasd ki, hogy ezek egy olyan osztályt illusztrálnak, akik a vallást kizárólag nyereségvágyból űzik!
- 21-24. Miért kellett elküldeni a poharat a 23. versben említetteknek is és miért kell azt azoknak átnyujtani,

- akiket az előbbieket előárnyékolnak? Magyarázd meg a kitétele: „Mindazokat, akik a legszélsőbb partokon vannak” vagy „akik lenyírtott üstökék”!
25. Kik voltak a 24. versben említett királyok? Miért kellett nekik inni a pohárból, és miért kell inni az általuk szemléltetteknek is?
 - 26, 27. Mutasd ki, kik a „Zimri királyai”! Miért kellett nekik is inni a haragborból?
 - 28, 29. Miért kellett igyának a pohárból annakidején az Elám királyai? És miért kell igyának azok is, akiket azok előárnyékolnak? Miért a Múdosok királyai és az általuk szemléltettek?
 - 30-32. Kikre vonatkozik az „észak minden királya” kitétele? Ezeknek miért kell inni?
 - 33, 34. Indokold meg a kifejezést: „a föld minden királyságai”! Hogyan érdemelik ki a haragbor poharából való részüket a föld bizonyos részei, amelyek nem tartoznak az úgynevezett „keresztény nemzetekhez”, mint pl. Japán?
 35. Kicsoda „Sesák királya”? Hogyan van ő Jehova népe előtt ismertetve?
 - 36, 37. Alkalmazd Jeremiás 51:41, 44. verseit!
 38. Mutasd ki, mennyire hozzáillő, hogy Sesák királya utánuk iszik!
 - 39, 40. Milyen tényekből látják most a mindenható Isten hűségesei, hogy az elemek hogyan gyülekeznek a nagy viharra? Magyarázd meg, miért ismerik fel ezek a jelen események okát és kimenetelét! Milyen célból látják előre ezeket a dolgokat?
 - 41, 42. Alkalmazd a 27. versben feljegyzett parancsot!
 43. Milyen hatást gyakorol a figyelmeztetés üzenete a vallásoskodókra és társaikra?
 44. Jehova hogyan és mikor küldte közéjük a fegyvert?
 - 45, 46. Mit kell tenni, ha vonakodnak elfogadni a poharat, amelyet nekik Jehova küldött tanúi által?
 - 47, 48. Melyek azok a jólismert tények, amelyek azt mutatják, hogy a hűségesek a figyelmeztetés eszközeinél Isten akaratával összhangban jártak elő? Mit fognak most cselekedni?
 - 49-51. Mit hozott a figyelmeztetés üzenetének a hirdetése a tanuknak? És mit azoknak, akik hallották, és mi lesz ezek számára a későbbi következmény?

(Angol W. 1937 november 15)

Az Ő „műve” és „cselekedete”

VII. rész

„Amint Sülóval cselekedtem.” — Jeremiás 7:14.

Jehova Itéletnapja az az idő, amidőn először megtisztítja szentélyét s azután megsemmisíti mindazt, ami utálatosság az ő szemében. Jehova Itéletét az ő fő tisztviselője, Krisztus Jézus hajtsa végre, akit Jehova a templomba helyezett Itéletével végett. (Mal. 3:1-3) Az Itélet ideje 1918-ban kezdődött meg. A Szentírás kijelentése szerint az Itélet ideje és lefolyása véglegesen le van fektetve: „Mert itt az ideje, hogy elkezdődjék az Itélet az Istennek házában: ha pedig először mirajtunk kezdődik, mi lesz azoknak a végük, akik nem engedelmessékednek az Isten evangéliumának? És ha az igaz is alig tartatik meg, hová lesz az istentelen és bűnös?” (Péter I. 4:17, 18) Jehova Itéletének a gonosztevőkön való végrehajtása azoknál kezdődik meg, akik visszaélnék Isten nevével és hűtlenségnek bizonyulnak Isten- és az ő királysága iránt.

A helytelenül és jogtalanul „kereszténységnek” vagy „keresztény vallásnak” nevezett szervezett vallás Isten és Krisztus Jézus nevével nevezte el magát. Ennek a nagy összetett vallásrendszernek az élén a római kat. hierarchia áll. Ez a vallásos rendszer vakmerően felvette Isten nevét és magát helytelenül Isten és Krisztus Jézus földi képviselőjének tartja; a valóságban azonban a római kat. hierarchia-intézmény minden része álszent. A hierarchia nagyobb gyalázatát hozott Jehova

nevére, mint minden más földön létező intézmény. Ez minden gonosz intézménynél utálatosabb, kegyetlenebb és rosszabb hiszékenykerítést [pali- vagy balek-fogást] üzdött. Ez különösen azért igaz, mert ez az intézmény Isten és Krisztus nevében egy nagy csalást követett el a népon, azt elámitotta, vagyonától megfosztotta és az örök élet megszerzésére való alkalmat elrabolta tőle.

Hol várható tehát, hogy a veszedelem vagy a kedvezőtlen Itélet megkezdüljön? Jeremiás próféta által Isten kifejezetten megadja a feleletet erre a kérdésre: „Mert Inné, a város ellen, amely az én nevemről neveztetik, az ellen veszedelmet indítok, ti pedig egészen megmenekültök-ő? Nem menekesztetek, mert én fegyvert hozok e föld minden lakására, azt mondja a Seregek Jehovája.” — Jeremiás 25:29.

Különösen a római kat. hierarchia és az összes többi úgynevezett „keresztény” vallás az emberek milliárdjaival elhitették, hogy ezek a vallás-intézmények Istent és Krisztust képviselik, s ezek a milliárdok szívesen követték a képviselőt és istengyalázó vezetőket. Mivel a vallás-vezérek magukat merészen Isten és Krisztus képviselőinek vallják, s mivel a legnagyobb mértékben képviselőnek üznek, a hetszázötven emberek milliárd elhagyta Istent és a Bibliát, Isten Igóját, és Krisztus Jézust, a Megmentőt, és szívták Istent azért, hogy magát látszó-

lag a képmutatók egy ilyen szervezetével képviselteti a földön. A papság álszenteskedése, amely különösen a világháború folyamán nyilatkozott meg, a férfiak millióit teljesen Isten és mindaz ellen forlítottá, aminek köze van Istenhez és az ő országához. Hamis tanúk és helytelen, orkölcsatelen viselkedésük által a vallásvezérek Istent egy szörnyetegnok tüntették fel, aki egyet ért az ő gonoszterveikkel. Pénzt gyűjtöttek azzal az állítással; hogy Isten meghallgatja az ő imáikat és meghocsájtja a gonosztervöknök kegyetlen és istentelen cselekedetüket. A becsületes emberek így szóltak: "Nem akarunk hallani se ilyen Istenről, akinek része van ily gonoszságokban"; s így a vallásoskodók csúnyán meggyalázták Isten és Krisztus Jézus nevét.

"Jeremiás jóvondulásának fenti szövegében említett „veszedelem”-szó oly szerencsétlenséget jelent, amely egy teremtményre vagy szervezetre gonosz cselekedete miatt szakad. Meg van írva, hogy Jehova „gonosz” (más ford. szerint: szerencsétlenséget vagy veszedelmet) teremt. (Esaías 45 : 7) Ez azt jelenti, hogy Jehova gondoskodott a gonosztervök megbüntetéséről, rájuk szerencsétlenséget hozván. Ez a szerencsétlenség veszedelem, gonoszság vagy büntetés a gonosztervökre nézve. Most tehát Jehova határozottan és világosan kijelenti: "A város ellen, amely az én nevemről nevezte magát, veszedelmet [szerencsétlenséget] indítok."

"Istennek az új Jeruzsálem, illetve a földi hű maradék feletti ítélte nem hoz veszedelmet vagy szerencsétlenséget rájuk, mivel Isten helyesli őket és ezt a hű sereget az igazság palástjával fedi be, hogy igazságban vihessen áldozatot az Úrnak. Azért a helyeslése kifejezése-képpen a nevét adja nekik. (Mal. 3 : 3; Esaías 61 : 10) Mindazonáltal van egy szervezet, amely az Úr nevével nevezi magát, ez pedig az úgynevezett „keresztény vallás”, amely vallás Isten és Krisztus tisztelőjének vallja magát, a valóságban azonban nem tiszteli Istent. „Ennél a városnál [szervezetnél]”, mondá Jehova, „amely az én nevemről nevezi magát”, 'de amely hűtlen hozzám', kezdi meg a veszedelmet. Isten kifejezésre juttatja haragját ezen a szervezeten. Világos különbség van távo Jézus Krisztus hű követői és azok között, akik Krisztus nevében vallást üznek. Krisztus Jézusnak a templomához való jövele előtt részben még Isten hűségesei is „részek” voltak és akaratlanul nagyon eltértek a helyes úttól. Ez a tudatlanságukra vezethető vissza s ezt a tudatlanságot a vallásrendszerekből hozták magukkal, amelyből kimenekültek. Összinté szívvel és igazságosan törekedtek Isten akaratának a cselekedésére, amennyire azt megértették. Miután az Úr ítéllettel végett templomához jött, meg lettek tisztítva, és erről van megírva: „Es semmi elátkozott nem lesz többé [hanyagság miatt a hű maradékon]; és az Istennek és a Báránynak a királyiszéke benne lesz; és az ő szolgálja [választott szolgálószálya tagja] szolgálának néki.” — Jeremiás 22 : 3.

Ezzel éppen ellentétes állapotban van az a szervezet, amely magát merészen Isten és Krisztus nevével nevezte és ismételt nagy gyalázatot zúdított ezekre a népekre. Ezt a hűtlen lárságot Isten teljes büntetéssel fogja sújtani, s ez a büntetés Armageddon kezdete lesz, illetve cselekedetének, „hallatlan dolgának” a kezdete.

"Az összes vallásoskodókat, akik ragaszkodnak az úgynevezett „keresztény valláshoz”, legyenek azok laikusok, akik bizonyos vallásos formások és ceremóniák gyakorlása végett a templomba járnak, vagy ha nem is tartoznak egyik valláshoz sem, de úgy gondolják, hogy az egyházszervezetek szükséges részét képezik a kormányzatoknak s azért meg kell tenni azokat,

bele foglalja az Úr, amidőn így szól: „Ti pedig egészen megmenekültök-é?” Más szavakkal kifejezve az Úr szavai ezt mondják: "Ti talán ártatlanok vagytok a szervezett vallással és a vallásoskodókkal kapcsolatban, akik az én nevemben működnek? Nem meggyaláztátok ti is Jehova nevét?" Az ilyen személyek csatlakoztak a vallásvezérekhez, amidőn azok Isten hű szolgálói — a valóságban ezeknek ajándékozta az Úr az ő nevét — üldöztek, s így növelték a kárt és gyalázatot. Gonosztervökből segédkeznek e hűségesek üldözésében, hogy Isten nevét gyalázzák, mivel Istent, az igazságosságot és mindent gyűlölnék, aminek Istenhez és szervezetéhez köze van. Nem közreműködtek a multhan ezek a személyek a képmutató vezérekkel, illetve a klérussal az Isten népe ellen elkövetett erőszakoskodásokban és Isten nevének a gyalázásában és nem folytatják ezt ma is? Az ilyenek megkapták a figyelmeztetést Isten Igéjéből az ő tanui által és kimutatták, hogy a „kecske” osztályhoz tartoznak, amennyiben csatlakoztak a vallásoskodókhoz Isten hű tanuinak az üldözésére. Ezek az emberek egyáltalán nem törődnek az igazsággal és jogossággal. Együttműködnek a vallásvezérekkel, mégpedig a politikai és pénzügyi nyereség érdekében; s így a vallásrendszerek pusztulása után ezek következnek sorra, hogy rajtuk Isten haragja kifejezésre legyen juttatva. A Szentírás tehát világosan kimutatja, hogy először a papság és a hasonló képmutatók nyelik el a megérdemelt büntetést s azután a támogatóik ugyanolyan büntetésben részesülnek.

"Anikör Armageddon megkezdődik, az úgynevezett „keresztény vallás” sem valamely teremtménynek, sem pedig valamely nemzetnek nem nyújt védelmet. Akik ilyen védelemre számítanak, azoknak mondja az Úr: „Nem menekesztetek meg, mert fegyvert hozok e föld minden lakosára, azt mondja a Seregek Jehovája.” Krisztus Jézus, a hatalmas Kard [fegyver] vagy a nagy ítéletvégrehajtó, Jehova felszólítására gyorsan és habozás nélkül cselekedni fog és mindazokkal elbánik, akik részét képezik az ürdög szervezetének vagy azt támogatják. Erről van megírva: „De nagy haraggal haragszom én a hivalkodó [gondtalan] népekre, akikre kevésbé haragudtam ugyan, de ők gonoszra törtek.” (Zak. 1 : 15) „Mert haragszik Jehova minden népekre, és megbúsult minden seregükre; magátokozá, halálra adta őket. Megöltéik temetetlen maradnak, hulláik büze felszáll, és hegyek olvadnak meg vérük miatt. Mert bosszúállás napja ez Jehovának, a megfizetés esztendeje Sion ügyéért.” (Esaías 34 : 2, 3, 8) Ezekből az Íráshelyekből világosan kiténik, hogy Jehova próféta feljegyzése valóban előre megírt történelem, miáltal előre bejelenteli szolgálóinak, hogy milyen eseményeket várhatnak a közel jövőben.

"Miután Jehova kifejezésre juttatta elhatározását, miszerint a világ összes nemzeteire szerencsétlenséget vagy az ő ítélletét zúdítja, kifejezett utasítást adott Jeremiásnak, hogy ezt közölje az emberekkel: „Te pedig próféta légy nekik mind e szöveget, és ezt mond nekik: Jehova magasságból harsog, és az ő szent lakhelyéből dörög, harsanva harsog az ő házára, riogatva kiált, mint a szőlőtáposók, e föld minden lakosa ellen.” — Jeremiás 25 : 30.

"Jeremiás itt Jehova maradékát szemlélteti mint egészet és az egyedeket külön-külön. Minden egyesén ugyanaz a felelősség nyugszik. Az Isten iránt hűségesek és jóakaratauk mindenike gyorsan és örömmel engedelmeskednek ennek a paránsnak. Senki sem engedelmeskedhetik ennek a paránsnak azáltal, hogy mással képviselteti magát. A felelősség minden egyest terhel, mindenkinek alkalma van arra, hogy Jehova iránti ra-

gaszkodását kimutassa. Egyeseknek testi gyengeség miatt esetleg nem lehetséges, hogy házról-házra járjanak; mindazonáltal az ilyenek is meg kell ragadjanak minden kínálkozó alkalommal az üzenetnek másokkal való köztetésére. Mindenki az alkalmakhoz mértén felelős. Egyesek a munkások számára való anyag előkészítésével vannak elfoglalva, s ezáltal vesznek részt az Úr munkájában. Jehova hűséges népének minden egyes tagja igyekezzen most egységesen közreműködni Jehovának a világ nemzeteire vonatkozó feltett szándéka ismertetésében. Mindazok, akik a nekik kiutalt feladatnak eleget tesznek, résztvesznek az Úr munkájában, akár az iródlában, akár az üzembelen, akár a harcban vagy a főbb munkások számára való élelem előkészítésével foglalkoznak. Isten népe most teljes és feltétlenül ragaszkodást kell tanúsítson Isten és az Ő ügye iránt, és minden mással szemben vak kell legyen. A Jonnádábok a menedékvárosban maradnak és Isten iránt hűséget és ragaszkodást tanúsítanak, amennyiben a kínálkozó alkalmak szerint közreműködnek a királyság üzenetének a hirdetésében. Most háború van, s az Úr tanúi most részt kell vegyenek ebben a háborúban. Az Ő részük ebben: Jehova és Királyának a dicsőségét énekelni. Ez az Úr iránti teljes bizalommal énekelt dicsőítő ének az ellenséget rettegéssel tölti el. Az Úr láthatatlan haderői végrehajítják a halálos ítéletet. — Kronika II. 20: 15—25.

„A Szentírás céloz arra, hogy az ellenség Jehova tanuit a földön egy rövid időre el fogja némtani. Az ellenség most arra törekszik, hogy a földet megtisztítsa Jehova tanuitól és az általuk hirdetett üzenettől. Ha a római kat. hierarchia és szövetségeseik hatalomra jutnak az egész „kereszténység“ nemzetein, majdnem bizonyos, hogy a bizonyítékvető munkát elnyomják. Az Őrdög szervezete Németországban nemrégiben éppen ezt cselekedte. Akkor fog majd a vallásoskodó tömeg egymásnak gratulálni és így szólni: 'Béke és biztonság!' Ezután minden a mi kívánságunk szerint történik.' Ekkor fog az Úr cselekedni, amint írva van: 'Hirtelen veszedelem jő rájuk, és nem találnak utat a menekülésre.' (Tessz. I. 5: 3) A próféta mondja: 'Jehova a magasságból harsog', illetve az összszervezete éléről; mert Ő a legfelsőbb hatalom, Ő a Legfelségesebb. Jehova „harsogása“ az ellenség számára rendkívül félelmetes és rettenetes, minden mást felül harsog és az ellenség sorait reméletbe ejti. Jehova jogos haraggal vonul hadba, mégpedig legfelsőbb képviselője, Krisztus Jézus útján, aki a mennyei hádsereget vezeti és az ellenséget teljesen megsemmisíti. „Az Úr kivonul, mint egy hős, és mint hálaadó felkölti haragját [nagy harci tűzét]; kiált, sőt rivalg és ellenségeit legyőzi. Régtől fogva hallgattam [Jehova], néma voltam és eszenben maradtam; most azonban kiáltok, mint a szülő; és pusztítok és nyelek egyszerre.“ — Ésaiás 42: 13, 14; van Ess ford.

„Sion Jehova lakhelye; ez az Ő főszervezete, amelyet kiválasztott a maga számára. (132. Zsoltár 13) Jehova „dörögteni hangját szent lakhelyéből“. (Jer. 25: 30) Ezt Isten az Ő Képviselője és nagy bírója, Krisztus Jézus útján cselekszi, aki most templomában van. Nem abból a városból harsogtatja hangját, amely az Ő nevével nevezetik, mert ez a város vagy szervezet tisztátalan és az Úr kiköpte a szájából. Isten eliene van a „kereszténység“ szentségtelen szervezetének, és ez élen a szervezet ellen kezdi meg „hallatlan dörgését“, megkezdi Krisztus Jézus által, aki által a hangját megharsogtatja. A „kereszténység“ teljesen földi, mivel a szellemi dolgoktól teljesen eltért. Meg van írva: 'Hangjánál megolvad a föld.' (46. Zsoltár 7) Ez lesz az ered-

mény a vallásrendszereken. Azok megolvadnak és elpusztulnak.

„Hangosan kiált a lakásán [héberül: *navech*, aminek a jelentése 'otthon']“. (Van Ess és Rotherham ford. szerint) „Kezvedéllyel vezérelt te megváltott népedet. Hatalmaddal viszed be szent lakóhelyedre [héberül *navech*: otthon]“. (Mózes II. 15: 13) Jehova így nyilatkoztatja ki, hogy támogatja hű népét, a templomosztályt, amely között szelleme által lakozik és nyugszik. „Mert ti az Ő Istennek temploma vagytok, amint Isten mondotta: Lakozom bennük és közöttük járok; és lesznek nekik Istenük, és ők én népem lesznek.“ (Kor. II. 6: 16) Isten az ellenségei, nem pedig az Ő népe ellen „kiált“ és ezt az Ő népe által cselekszi.

„Ez a nagy diadalja idején lesz, és Ő „hangosan fog kiáltani, mint a szőlőtaposók“, ez az öröm és az igazolás kiáltása. A szőlőtaposók bort készítenek, ami örömet csinál; de ebben a szőlőtaposásban Jehova Krisztus Jézus által a „föld sátni szőlőstökjének“ a vért fogja kiperéselni. (Jel. 14: 18—20) Ez az ellenség számára a pusztulás ideje lesz, az Ő számára azonban az igazolás és az öröm ideje. A „sajtólás“ a „kereszténység“ kezdődik, de nem szűnik meg mindaddig, amíg az összes ellenségek el nem pusztulnak. A szőlőtaposás vagy sajtólás „a föld minden lakosa ellen“ történik, s azért mindannyian el lesznek taposva „Isten haragja hevének nagy borsajtójában“. „Es ő [Jehova Igéje, Krisztus Jézus] nyomja a mindenható Isten haragja hevének borsajtóját.“ (Jel. 19: 15) „A sajtót egyedül tapostam; és a népek [a föld minden lakói] közül nem volt velem senki, és megtapostam őket haragomban: így freccsent vérük ruhámra, és egész öltözetemet bekevertem. Mert bosszúállás volt szívemben, és megváltottaim esztendeje eljött. És megtapostam a népeket búslásomban, és megrészegítettem őket haragomban, és ontam a földre vérüket!“ — Ésaiás 63: 3, 4, 6.

„A pusztítás rendszerint zajt vagy harsogást idéz elő, és ilyennek van Armageddon is vázolva: „Elhat e harsogás a földnek végére, mert Jehova perel az összes nemzetekkel, ítéletet tart minden test felett; a törvénytelenekeket [hitelenekeket] legyverve veti, azt mondja Jehova.“ — Jeremiás 25: 31; Elberfeldi ford. sz.

„Az Armageddon kísérő harsogás pusztulásról és rombolásról beszél. Az Úr tovább beszél prófétáján útján haragjáról, amelyet megmutat a világ nemzetekinek: „Mert elpusztítja Jehova Babilont, és kivetzi belőle a nagy zajt, és zúgnak habjai, mint a nagy vizek, hallatszik szavuk harsogása. Mert pusztító tör réá, Babilonra, és elfogatnak vitézei, eltörik a közfűlk, mert a megfizetés Istene, Jehova, bizonytalannal megfizet.“ — Jer. 51: 55, 56.

„A nagy és rettenetes pusztítás a vallásrendszeren kezdődik és kiterjed az összes nemzetekre, amit a következő jóvendülés is mutat: „Tűzet vetek azért Moábra, és az emészti meg Kerijjoth [Moábita város] palotáit, és meghal Moáb a zajban [a nagy harsogásban], hadi láрма közt, a kürt zengése közben.“ (Amos 2: 2) A „kereszténységnek“ nevezett képmutató szervezet először kerül sorra, és ezt a következő jóvendülés mutatja: „Azért zendülés támad a te néped [a 'kereszténység' népei] között, és minden erősséged elpusztítottatik, amiképen elpusztította Salman Beth-Arbelt a harcok napján; az anya gyermekeivel együtt földhöz veretik.“ — Hoseás 10: 14.

„Ezek az Iráshelyek végérvényesen kimutatják, hogy a vén „parázna“ legelőször lesz elpusztítva. Ugyanez utalva, mondja Ésaiás próféta: „Harsogás hangja a város [a hitlen 'kereszténység' vagy a 'szervezett vallás'] felől, hang a templom felől! Jehova hangja, aki megfi-

zet ellenségeinek." (Ésaiás 66:6; Elberfeldi ford.) Figyeljük meg a világos különbséget a „kereszténységből“ jövő harsogás hangja és az Úr hangja között. Az Úr hangja szép és harmonikus, és az ő templomából jövő hangja az, ami a hitlen „kereszténységet“ vagy a szervezett vallásoskolókat rettegéssel tölti el, a „kereszténységből“ jövő harsogás hangja pedig nagy lármát csinál, nagy kavargást és idegességet. A „kereszténységben“ kezdődő és a pusztítás folytán felharsanó harsogás az egész földre elhat; egyetlen nemzet se lesz kihagyva, és a „harsogás elhat az egész földre“, amint Jeremiás kijelenti. Az Úr hangja most a templomból hangzik el, s a „kereszténységet“ megrettent; s ez az ő parancsa beteljesülésképpen történik: Isten országának ez az evangéliuma kell hirdetéssé minden nemzetnek bizonyosággal; s azután következik be a vég a nagy nyomorúságban. (Máté 24:14, 21) A nemzetek, amelyek most figyelmeztetve vannak, teljes mértékben meg kell érezze az mindenható Isten haragját. A világ népei közül aránylag csak nagyon kevesen hallgatták meg az Úr figyelmeztető üzenetét s csak kevesen hitték neki és szívlelték meg azt. Csak kevesen hisznek; s a „kereszténységben“ a legtöbben azért vannak ebben a helyzetben, mert a papság, az ördög eszközei, tükre tették a hitüket. Ezzel összhangban idézi az apostol a próféta szavait: „De nem mindenkinek engedelmességetek az evangéliumnak. Mert Ésaiás azt mondja: Uram! Kicsoda hitt a mi beszédünknek? Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten ígéje által. De mondom: Avagy nem hallották-e? Sőt inkább az egész földre elhatott az ő hangjuk, és a lakóföldről véghatáráig az ő beszédük.“ — Róma 10:16—18.

* A veszedelmet kísérő nagy harsogásnak az oka is meg van adva: „Mert Jehova ítéletet tart a nemzetek felett.“ Az itt „ítélet“-tel vagy a magyar fordításban „perel“-el fordított szó *rib* s a következő szövegekben következőképpen van fordítva: „Halljátok meg Jehova beszédét Izrael fiait! mért pere [héberül *rib*] van Jehovának a földnek [kereszténység] lakóival.“ (Hóseás 4:1) „Mert hosszútávú napja ez Jehovának, a megfizetés esztendeje Sion ügyéért [héberül *rib*].“ — Ésaiás 34:8.

* Armageddon tovább vázolván, mondja Jeremiás: „Ezt mondja a Seregek Jehovája: Megnyomorítottak az Izrael fiait és Júda fiait együtt és mindnyájan, akik fogságra vitték őket belőlük ragadnak, nem akarják őket elbocsátani. De az ő Megváltójuk erős, Seregek Jehovája az ő neve, bizonyára felveszi az ő perüket [héberül *rib*], hogy megnyugtassa a földet [hűséges tanuit a földön], és Babilon lakóit megrettentse. Fegyver lesz a Káldensokon, azt mondja Jehova, és Babilon lakóin és az ő fejedelmén és az ő bölcséin!“ (Jer. 50:33—35) „Kelj fel, oh Isten, és védj a te ügyedet [héberül *rib*]! emlékezzél meg a te gyalázatásodról, amellyel naponként illet téged a bolond! Ne felejtkezzél el ellenségeidnek szaváról! és az ellened támadók háborgásáról, amely szüntelen nevetkedik!“ — 74. Zsoltár 22, 23.

* A világ nemzetei, különösen a „kereszténység“ nemzetei, megvetették Jehova üzenetét és gonoszul cselekedtek tanuival, akiket Jehova az ő üzenete hirdetésére felhasznált. Ezáltal vált szükségessé az „ítélkezés“. A „kereszténység“ papsága felvetette a kérdést: „Kicsoda Jehova? Igaz az ő üzenete? Erdemes egyáltalán a figyelmenre? Ki hatalmazza fel ezeket az úgynevezett tanukat a hirdetésre?“ Ezt a fehérvízű és gányolódó képmutatók társaságát meggyőzi hibájukról s akkor megtudják, hogy azt Jehova cselekedte.

* A nemzetek most az Úr elő gyűjtettek ítélet végett, és azt senki se fogja elkerülni. A vizsgálatot Krisztus Jézus, Jehova megbízottja vezeti és ő mondja ki az ítéletet. Erre vonatkozólag mondja Jeremiás próféta: „Ítéletet [héberül: *schaphat* - ítélni és ítéletet kiszabni, büntetni vagy megbosszulni] tart minden test felett.“ (Jer. 25:31; Elberfeldi ford.) Ezt a szöveget mások következőképp fordítják: „Mindem testtel ítéletet tart.“ (Luther) „Ő minden testnek ítéltő bírja.“ (Károli) Az „ítélkezés“ nem fog a kimenetelt feltáró nyomtatott vagy írott okmányokból állani, sem pedig szóval való kihirdetésből; az a törvényes előírások alkalmazását fogja jelenteni és a kiszabott ítélet végrehajtását, ami a Szentírás más helyén Isten aktussának, „az ő hallatlan dolgának“ vagy az ő ítéltő karjának van nevezve. „Mert Jehova tüzrel ítélt és kardjával minden testet, és sokan lesznek a Jehovától megölték.“ (Ésaiás 66:16) A „Kard“ tevékenysége a vallásoskodókon kezdődik el és azután Sátán szervezete látható és láthatatlan részének legvégső határáig elő fog nyomulni. „És elhívom ellene [Góg] ... a fegyvert [kardot] ... És törvénykezem vele [ítéletet tartok felette] dőghallással és vérrel; és ömlő záporosót, jégeső köveit, tüzet és kénkövet, mint esőt bocsátok rá és seregére s a sok népre, amely vele lesz. És nagnak és szentnek mutatom, és megjelentem magamat a pogányok [nemzetek] sokasága előtt, hogy megtudják, hogy én vagyok Jehova.“ — Ezékiel 38:21—23.

* A gonoszok mind el kell pusztuljanak, amint írva van: „A hitetleneket [gonoszokat] mind fegyverre veti, azt mondja Jehova.“ (Jer. 25:31) Ez magában foglalja a „gonosz szolga“ osztályt, az összes vallásos képmutatókat, és különösen a római kat. hierarchia-társaságot, akik Jehova tanuit oly kegyetlenül üldözték. Ez különösen utóéri a hierarchia németországi, new jersey-i és a föld más vidékein működő gonosz eszközeit, akik magukat nyíltan „kecskének“ nyilvánították Jehova tanui elleni viselkedésükkel. A római kat. hierarchia az ő féltelenségében nemcsak megvetette Isten figyelmeztető üzenetét, hanem kizakarva és gonoszul kitartott Isten hűségesei üldözésében, akik köztük vele az igazság üzenetét. A hierarchiának nincs mentsége és számára nem lesz menekvés. Az Úr Jézusról, Jehova ítéletvégrehajtójáról áll megírva: „A felső hatalmasság ... nem ok nélkül viseli a fegyvert [kardot]; mert Isten szolgálja, hosszúálló a haragra annak, aki gonoszul cselekszik.“ (Róma 13:4) Jehova tanui Isten parancsai iránti engedelmességéből és azok javára, akikhez küldettek, köztük a néppel az üzenetet; de a hierarchia klérusa és maga a hierarchia is vonakodtak meghallgatni és az embereket is megakadályozták annak meghallgatásában. Gonoszul üldözte a papság Jehova hírnökeit. Az Úr minden úymódon elkövetett gonoszságot úgy tekint, mintha önmaga ellen követték volna el. Az Úr Jézus, a nagy bíró, így szól az ítéltő trónjának baloldalán állókhoz: „Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, amely az ördögnek és angyalainak [Gógnak és egész hordájának] készítettet.“ „És ezek elmennek az örök büntetésbe [a megsemmisítésbe].“ — Máté 25:41, 46.

* A római kat. hierarchia és a vele összeköttetésben álló papság kimerítőn figyelmeztetve lettek arra, amit Jehova velük tenni szándékszik. Noha magukat Isten ígéje védelmezőjének és magyarázójának vallják, figyelmen kívül hagyják Jehova figyelmeztető üzenetét és továbbra is elbizakodottan uralkodnak a katolikus népen és másokat is megfélemlítenek és rajtuk erőszakot alkalmaznak. Egyesek a hierarchia tenyésztett ügynökei közül elolvassák az itt mondottakat; akik olvassák,

végyék tudomásul a figyelmeztetést! Figyelmeztetve lettetek, s így nem mentegődzhettek tudatlansággal!

²⁸ Jeremiás először Júdához és Jeruzsálemhez szólott, az ő szavai azonban főképpen a hátlen vallásoskodóknak szól, akik Krisztus Jézus nevében az úgynevezett „keresztény vallást“ űzik, s ennek a vallásszervezetnek a római kat. hierarchia áll az élén. Jehova ezeknek mondja prófétája által: „Így szól a Seregek Jehovája: Imé, veszedelem [szerencsétlenség] indul egyik nemzet-től a másik nemzetre, és nagy szélvész támad a föld széleitől.“ — Jeremiás 25 : 32.

²⁷ Ez a veszedelem vagy szerencsétlenség Jehova igazságos ítélte, amely szent nevének az igazolására kifejezésre juttatja haragját. Jehova teremti ezt a „veszedelmet“ vagy „szerencsétlenséget“, illetve azokra zúditja, akik kiérdemlik az ítéletet. (Ésaiás 45 : 7) Ez a büntetés a római kat. hierarchián kezdődik s azután kiterjed Sátán szervezetének minden más látható részére is, beleértve a különböző kormányokat vagy államokat és azok alkotó részeit; vagyis a világ politikai, pénzügyi, katonai és ipari rendszereit, amelyeket „mindama nemzetek“ árnyékoltak elő, akiknek Jeremiás Isten parancsára az ő „haragborának“ poharát átnyújtotta. Akkor a nemzetek széthullani és pusztulni kezdenek, azután a szerencsétlenség [veszedelem] egyik nemzetről a másikra terjed, míg a Sátán tömegének minden földi része el nem pusztul. A szerencsétlenség legutoljára Sesák királyt éri utól, amint Isten az ő prófétája által kijelenti: „Sesák királya pedig utoljára iszik.“ (26. vers) Ez magában foglalja Sátán szervezetének egész láthatatlan részét, t. i. Gógot és a törvénytelenység összes angyalait a „Máog földjén“, s azután magát Sítánt is. Miután Sítán végig nézi, hogy egész hatalma és összes társai elpusztultak, önmagának is ki kell írtenie a szerencsétlenség poharát. „A hetedik angyal is kitölté poharát a levegőre [a láthatatlan dolgokra, illetve Sátánra és gonosz angyalseregére]; és nagy szótát jöve ki a mennyei templomból a királyiszéktől, amely ezt mondja vala: Meglett!“ — Jelenések 16 : 17.

²⁶ Az Úr kegyelméből Isten népe meghatározott időben megtartott kongresszusokon nyilvánosan hirdette az üzenetet, különböző rezolúciókat fogadott el és terjesztett szét. A legutolsó ily Rezolúció 1928-ban jelent meg „Nyilatkozat Sátán ellen és Jehova mellett“ címmel. Jehova vezeti a hozzá hűséges népet; ő legyen érte dícsőítve és magasztalva! (Példab. 3 : 5, 6) Kétségkívül Jehova irányította, hogy a fentnevezett rezolúció Sesák királya, az ördög ellen lett intézve.

²⁵ Jehova az Úr Jézus Krisztus és hadserege által győzelmesen megvívandó borzalmas Armageddon csatáját tovább vizsgálván, mondja prófétája utján: „Es nagy szélvész támad a föld széleitől.“ Ez a rettenetes szélvész Sátán szervezetének a legvégső határán túlról jön a földre; éppen azért az nem Sátán ítélte, hanem Jehova Istentől származik az ő végrehajtó tisztviselője, Krisztus Jézus által. Az Isten szélvésze, ami Sátán szervezetét teljesen megsemmisíti. Jehova imákat jegyeztetett fel Igéjében, amelyeket hű szolgálói illő módon hozzá intézhetnek, és ezek nyilván azt a célt szolgálják, hogy Isten akaratát és az ellenségre vonatkozó feltett

szándékát megmutassák, valamint a helyes utat is, amelyet szolgálóik követniük kell.

²⁴ A nyolcvanharmadik Zsoltár egy összecsküvésről tesz említést, amelyet a római kat. hierarchia az ördög bandájának más tagjaival együtt szervezett meg és amely összecsküvésben az egész „kereszténység“ részt vesz. A Zsoltáros imája rámutat Jehova feltett szándékára, amint írva van: „Így kergesd őket a te szélvészdeddel, és forgószeleddel így rettensd őket! Töltsd el orcájukat gyalúzattal, hogy keressék a te Jehova nevedet! Szégyenüljenek meg és rémüljenek el örökké, és piruljanak és pusztuljanak, hogy megtudják, hogy te, akiknek neve Jehova, egy magad vagy felsőges Isten az egész földön!“ — 83. Zsoltár 16—19.

(Folytatása következik)

Tanulmánykérdések

1. Miért lett meghatározva Jehova Ítéletnapja? Hogyan lesz ez az ítélet tovább folytatva? Mikor és hogyan kezdődik?
2. Hogyan bizonyult a római kat. hierarchia a valaha a földön létező elvetemült rendszerek kiemelkedő példájává?
3. Miért van a város, amely az ő nevééről nevezetik, kiváltképpen a kedvezőtlen ítéletre jelölve?
4. Hogyan válték a vallásoskodók az őszinte emberek millióit odáig, hogy elvetették Istent, az ő Igéjét és Krisztus Jézust, a Megmentőt és hogyan gyalázták meg oly nagyon Isten és Krisztus Jézus nevét?
5. Teremt Jehova gonoszt vagy szerencsétlenséget? Miért?
6. 7. Mutasd ki, vajjon a 29. versben említett város az új Jeruzsálem! Hogyan és mikor kezd Jehova „a város ellen ... veszedelmet indítani“? Mikor és hogyan fogja ezt a „várost“ megbüntetni?
8. Kihez van intézve a kérdés: „Ti pedig egészen megmenekültök-e?“ Miért vannak ezek mind belefoglalva?
9. Melyik a „biztos nemzetek“ és hogyan „törték gonoszra“? Mi tünik ki Ésaiás 34 : 2, 3, 8 feljegyzésből?
10. 11. Mily közös és személyes felelősséggel tartozik Jehova egész népe a bizonyágtévő munkával kapcsolatban, amint az a 30. versben meg lett parancsolva?
- 12—14. Mikor és hogyan fog Jehova „harsogni a magasságból“? Hogyan fog „dörögni az ő szent lakhelyéből“? Hogyan és miért fog „hangosan kiáltani az ő házára“?
15. Miért mondja: „hangosan kiált, mint a szőlőtaposók“?
- 16—18. Mit jelent a harsogás a 31. versben? Milyen prófétai jelentősége van annak, hogy a „harsogás egészen a föld végéig hat“?
19. Különböztessd meg az Ésaiás 66 : 6-ban említett „zúgástól“! Melyik a „templom felől jövő zúgás“ üzenete? Mi a célja ennek az üzenetnek? Indokold meg a „város felől jövő zúgást“!
20. „Jehova ítéletet tart a nemzetekkel.“ Miért? Miben áll az „ítélkezés“?
- 21—23. Hogyan fog Jehova „minden testet megítélni“? Miért?
24. Kik a törvénytelenek [hitetlenek]? Hogyan és miért lesznek az itt említettek „fegyverre vetve“?
25. Hasonlítsd össze a papság állítását cselekedeteivel! Azt jelenti ez, hogy nem voltak kellőképpen figyelmeztetve?
- 26—28. Kihez intézte Jeremiás a 32. versben feljegyzett szavakat? Kire alkalmazhatók prófétailag ezek a szavak? „Veszedelem indul egyik nemzetből a másik nemzetre!“ Hogyan fog ez végbemenni? Mennyiben van „Sesák királya“ a figyelmeztetésbe és a pohár kitöltésébe foglalva?
29. Mit képez az itt említett „nagy szélvész“, és hogyan „támad a föld széleitől“? Alkalmazd a 83. Zsoltár 16—19-ben feljegyzett imát!